

IZRAZITO DOBRE PRIČE

Perica Jokić

Perica Jokić

IZRAZITO DOBRE PRIČE

izbor priča
Milan Beštić

Ilustracije
autor

AAMA

Beograd, 2017.

IZRAZITO...
VEOMA...
BAŠ DOBRE PRIČE

Izbor priča iz Jokićeve trilogije *Iskustva, Ogledi i Saznanja (Roberta Nimanija)* sačinio je satiričar Milan Bešić, koji je kumovao i naslovu knjige (što je samo produžetak dobre tradicije njegovog smišljanja podnaslova *Izrazito... Veoma... Baš dobre priče*).

U početku Perica Jokić se služio pseudonimom Robert Nimani što je u satiričnim krugovima izazvalo izvesne sumnje o kome je, zapravo, reč, jer takve priče nije mogao da piše početnik. Deo te atmosfere oseća se i u Bešićevom predgovoru za Jokićevu knjigu *Iskustva Roberta Nimanija*. On kaže:

„Dok sam na sošl netvorku čitao ove priče, uživao sam, ali i mučio se, pokušavajući da otkrijem ko bi mogao da bude taj Robert Nimani. I gde je do sada bio. Energiju koju sam uzalud potrošio na otkrivanje identiteta ovog pisca, vratile su mi neke kolege, svrstavajući mene u mogućeg Roberta Nimanija. Zaista, lep kompliment. Voleo bih da je tako, a evo zašto nije: Ja se snalazim i tok misli začinjavam lingvističkim eksper-

mentima, a on to isto postiže običnom leksikom iz dnevne jezičke prakse. I ja maštom, ponekad, postížem neočekivanost, dok za njega verujem da sam sebe iznenadi obrtom do koga je dosegao...”

O NIMANIJEVSKOM CIKLUSU PERICE JOKIĆA

Naslov Jokićeve nove knjige *Izrazito dobre priče* ne bi trebalo da bude shvaćen kao autoironija jer on to, definitivno, nije. Utoliko prije što već u uvodnoj bilješci ove knjige saznajemo da knjigu sam pisac nije ni naslovio, nego da joj je kumovao poznati srpski pisac aforizama i kratkih priča, Milan Beštić. On je, za potrebe ove knjige, i selektovao priče iz Jokićeve trilogije, koju sačinjavaju *Iskustva, Ogledi i Saznanja Roberta Nimanija*.

Budući da se radi o izboru tek nekih priča iz mnogo obimnijeg opusa Perice Jokića, ova knjiga je i antologijskog karaktera, budući da su antologije knjige koje uvijek sadrže nečiji izbor određenih književnih djela, zasnovan na individualnom ukusu. U ovom slučaju, u pitanju je ukus jednog od najvećih majstora kratke priče u srpskoj književnosti koji je Jokićevim pričama dodijelio epitet „izrazito dobrih“ i napisao predgovor za prvu od knjiga iz trilogije, koji smo u prilici da pročitamo i na početku ove knjige. Beštić, u slučaju Jokićevih priča, posebno je skrenuo pažnju na njegova dva bitna svojstva, a to su

njihov jezik („leksika iz dnevne jezičke prakse“) i kompozicija (obrti koji, po Beštićevom uvjerenju, iznenađuju i njihovog tvorca).

Treba istaći i to da su priče iz ove knjige objedinjene svojim pripadanjem nimanijevskom ciklusu Perice Jokića i da su vezane za književno-socijalni eksperiment koji je na društvenoj mreži Fejsbuk sproveo ovaj autor. Riječ je o performansu kojim su otvorena pitanja da li je moguće da se dotad anonimni autor, u vremenu masmedija, afirmiše isključivo snagom vlastitog pera. Slučaj Roberta Nimanija pokazao je da itekako jeste i vratio vjeru u snagu riječi, umjetničke pogotovo. Na tome svi mi koji smo na bilo koji način poslenici pisane riječi dugujemo zahvalnost Perici Jokiću.

Važna je činjenica i to da je autor ovih priča kompletan umjetnik. Prikazivač ovog teksta najprije ga je upoznao kroz poeziju, upoznavši njegovu odličnu poemu, pod naslovom *Ti si moj genije*, zatim čitajući i njegove aforizme, drame, roman, a takođe i imajući priliku da se uvjeri da se Perica Jokić s uspjehom bavio i likovnom umjetnošću. Istu će priliku dobiti i čitalac koji bude čitao ovu knjigu, jer je Jokić i nju obogatio svojim ilustracijama.

Perica Jokić teži onom što je prvobitni, sinkretički oblik umjetnosti, da sve vrste umjetnosti budu objedinjene u jednoj. Tako je i za priče iz ove knjige postojao plan, dijelom ostvaren, da one dobiju i svoju muzičku verziju, za šta smo, nažalost, ostali uskraćeni, preranim odlaskom kompozitora – Peričinog bratunca kojem su Izrazito dobre priče i posvećene – sa ovog svijeta.

Prva priča u ovoj knjizi, *Stvoritelj*, otkriva da je u ovim pričama riječ o onoj vrsti diskursa koji o jeziku govori posredstvom samog pisanja: „Za mene je riječ onamo nepoznata, a riječ ovdje čisti pleonazam“. Dakle, riječ je o fokusiranosti na sami jezik, što znači da ovdje imamo posla sa lingvističkom metafikcijom. Jokićevi tekstovi su lingvistički autorefleksivni, pokazuju svijest o ograničenjima i moćima sopstvenog jezika.

Moć Jokićevog jezika ogleda se u mogućnosti da oneobičenim izborom frazeološke perspektive spoji mit i stvarnost, kao u priči *Riblja golgota*, gdje se za Isusa kaže da nema lovačku dozvolu. Jezik, selekcija leksičkih jedinica, njihovo nizanje po asocijativnom principu je, čini se, ono što uslovljava razvoj radnje. Čitalac nijednog trenutka ne gubi iz vida

utisak da je radnja sasvim sporedna u ovim pričama i da bi one, zahvaljujući neobičnim putevima Jokićevih asocijacija, mogle funkcionisati i bez nje.

Po sličnom principu građena je i priča *Jabuka otrovala pitona*. Ponovo imamo spajanje elemenata mita i stvarnosti i ponovo se to dešava na frazeološkoj ravni. Zmija iz Biblije postala je zaštićenom vrstom iz našeg vremena. Dakle, ovdje smo u prilici da uvidimo na koji način Jokić upošljava leksiku iz dnevne jezičke prakse čijim je efektima zadivljen Beštić. Pisac nas dnevnom jezičkom praksom gura ka univerzalnosti, tjerajući jezik da univerzalno djeluje, onako kako autor hoće.

U ovoj knjizi nije svakodnevna samo jezička praksa. Svakodnevne su i radnje koje pred čitaoca iznosi pripovjedač. Kao usisavanje u priči *Usisivač*. Jokićeve kratke priče, nerijetko, polaze od običnih, svakodnevnih situacija, koje uspijevaju da oneobiče samim produženjem trajanja pažnje koju im posvećuju. U priči *Usisivač* jedna rutinska radnja, kao što je usisavanje, do te mjere biva naglašena hiperboličnim pripovijedanjem, da domaćica usisava sve, kuće, zgrade, gradove. Ovdje se čini da je sam fokus stavljen

na rutinizovanu radnju, kako bi upravo njen automatizam bio tematizovan. To nas sjeća na Viktora Šklovskog koji nas je učio da je automatizovano opažanje krivo zato što pred našim očima nestaju stvari, osobe koje svakodnevno gledamo. One su, prosto, usisane našom navikom da stvari prepoznamo, umjesto da ih vidimo.

Jokić je pisac koji uistinu vidi stvari. Slični se efekti grade tako što se na notorne činjenice „voda je mokra“ u priči *Čas mokra a čas suva* gleda sa iznenađenjem, kao da se prvi put dolazi do te spoznaje.

Nekad se stiče utisak da Jokiću cijela priča posluži da bi se demonstrirao očuđen pogled na stvari. To se dešava i u priči *Kum Ruzvelt*, koja je cijela ispričovijedana da bi se afirmisao drugačiji pogled na stvarnost.

Treba istaći i to da se u Jokićevim proznim minijaturama uočava tendencija da se svakodnevne situacije zaogrnu aurom univerzalnosti, bez koje istinske umjetnosti teško da može biti. Njegove priče počinju sasvim alogičnim situacijama i on se u nastavku ponaša, tačnije njegov pripovjedač, kao da je sve u redu i mi kao čitaoci prinuđeni smo da to tako primimo.

U kratkim pričama Perice Jokića izokrenutost se često pojavljuje kao svojstvo slike svijeta. Paradigmatične su priče *Ovce i brodovi*, *Kompas*, *Milica i njeno stado*. Atmosfera u ovim pričama u potpunosti je kafkijanska: na neobičan poredak u svijetu, reaguje se bez uzbuđenja, na kaos se gleda kao na redovno stanje. Lik kojem u priči *Kompas* pantalone spadaju odozdo, samo primjećuje da u trgovini ne postoje kaiševi za nogavice. To znači da iščašenost u svijetu Jokićevih priča nije potpuna. Svijet je iščašen tek toliko da se postave pitanja o ustrojstvu ostatka svijeta. Zanimljivo je da se na samom kraju priče stanje vraća u normalno, lik ponovo normalno hoda. Nakon što dotadašnji hod na rukama dobije naglašeno racionalno i logično objašnjenje u kompasu koji je „imao fabričku grešku na relaciji sjever-jug“, sve može da se vrati u uobičajeni poredak jer je neobičan slučaj koji čitalac zatekne na početku dobio svoje razrješenje.

Međutim, povratak u normalno stanje ne događa se uvijek. U priči *Milica i njeno stado* pošto je već ispreturana struktura svijeta, protagonistima se valja privići na novo stanje i nove uloge koje im je slučaj komedijant

dodijelio.

Ono što vrijedi istaći kao poseban kvalitet onog sloja Jokićevih priča koji se može nazvati satiričnim, takođe je bjekstvo od svakodnevnne politike, koje se, ipak, dešava kroz nju. Indikativan je primjer priča *Formiranje skupštine ili ludilo kralja Mimioa*, u kojoj je Jokić, maksimalno se, po vremenskoj liniji, udaljavajući od svakodnevnog političarenja, i radnju smještajući u mitski prostor i vrijeme paradoksalno, dospio do središta našeg svakodnevlja. Na ovaj način je uputio izazov pretežnom dijelu savremene satire koja od svakodnevlja polazi, a, po pravilu, ni do čega ne dopijeva.

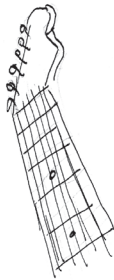
Knjiga *Izrazito dobre priče* završava, uslovno ga nazovimo „proznim“, eksperimentom, koji pisac naslovljava *Praznom pričom*. Priča se sastoji od naslova i od bijele stranice na kojoj ništa nije ispisano, već je ostavljena praznina. Ovo bi morao biti prozni pandan kompoziciji 4'33" Džona Kejdža, koja se sastoji od 4 minuta i 33 sekunde tišine, koji su, zapravo, tišina samo u dijelu izvođenja, ali nikako i u dijelu slušanja. Slično je i sa Jokićevom „pričom“. Na nivou teksta se ne događa ništa, ali smo mi kao čitaoci ponukani da

mislimo o prirodi „priča“ koje, eto, mogu, da funkcionišu i bez ijednog strukturnog elementa, izuzev naslova.

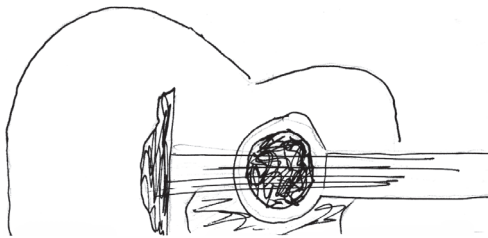
Stoga, možemo da zaključimo da je Jokić u Izrazito dobrim pričama ispitao mogućnosti i nemogućnosti kratke priče, iskušao granice ovog žanra, i, u konačnom, svakako, ponudio jednu novu mogućnost pisanja ovakvih tekstova, koji čitaocu garantuju beskrajno zadovoljstvo u tekstu, čak i onda kada nas pisac ostavlja bez teksta, bilo u prenesenom ili, čak, doslovnom značenju.

Bojan Rajević

Napomenućemo da je u knjizi zastupljena i priča koja, zbog svoje prirode, ne podleže obaveznom unošenju u sadržaj, pa je tamo i nema, tako da zbirka, u stvari, ne broji 202, već 203 priče.

*Bratancu Veljku
koji je za svoj raskošni talenat
potražio brojniju publiku*

STVORITELJ

Ne znam ko sam, ali, ako je to nešto novo – postojim.

Moje najpreciznije odredište je – nalazim se.

Nema ništa pored, ni gore, ni dolje.

Sav prostor sam. Još jedan ne bi mogao da se smjesti. Ni njegov nokat.

Da imam za čim da posegnem, sve bi mi bilo na dohvat ruke.

Ne moram ni da se pomjerim da bih negdje stigao.

Za mene je riječ „onamo“ nepoznata, a riječ „ovdje“ čisti pleonazam.

Svuda sam odjednom.

Toliko sam snažan da nema ko da mi pomogne.

Ako mi dune, stvoriću svijet.

Da svjatitsja imja moje.

JABUKA OTROVALA PITONA

Sve je moglo da bude i gore, ali toga dana, jednostavno, nije bio njegov dan.

Par sati pokušavao je da se izvuče iz trbuha ogromnog pitona. Mogao je u nekoliko poteza to da uradi, ali nije htio da povrijedi ovu rijetku vrstu koja je, uz to, i zakonom zaštićena.

Imao je kod sebe perorez kojim je namjeravao da oljušti crvenu jabuku i pojede je u slast, onako bez kore, kad – ćap. Iznenada se nađe u tijelu pitona!

Morao je da odloži posao sa jabukom za kasnije, a sada mu je valjalo misliti kako da izađe vani, jer je vrijeme za šetnju baš bilo lijepo.

I onda se desilo čudo: jabuka je bila otrovna, piton je stradao, a Adam se nekako iskobeljao.

PRVI DOKTORAT

– Nešto moram da ti otkrijem – kaže Eva Adamu – Je l' znaš da imamo imena?

– To su gluposti. Ko je mogao da nam ih da kad smo sami? – kaže Adam, još ne znajući da se tako zove.

– Ja sam Eva, a ti Adam.

– Ma nemoj, a gdje si to pročitala?

– U Bibliji.

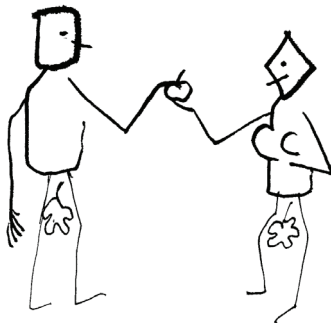
– Ali ko je mogao da je napiše?!

– Niko. Tada je bila u usmenom predanju.

– I prenosila se s (čijega) koljena na koljeno?

– E, baš je sve dosadno kad si jedini na svijetu – kaže Eva – Kako li je tek bilo onima prije nas?

– Kojima? – zaključuje Adam svoju doktorsku tezu o prvim žiteljima svijeta.

TAJNA VEČERA

Isus me je pozvao na tajnu večeru i ja sam došao.

I večerali smo, i pili smo vino.

Onda sam ukapirao zašto me je zvao. Nije bilo drugog, pa sam ja morao da ga izdam.

Ali imao sam dobar alibi, jer mi ime bješe Juda.

RIBLJA GOLGOTA

Isus je podučavao kako se lovi riba i bio je dobar u tome.

I desi se da nije imao lovačku dozvolu, i bi uhapšen zbog toga.

I razapeše ga na krst i ukucaše ekserima.

U počast njemu, ribe i danas trzaju na mamce bez dozvole i ne vide neku razliku od onih sa dozvolom.

SPODOBA I VAMPIR

Nekakva spodoba u kišnom mantilu stajala je na kapiji groblja.

Uzalud je vampir čekao da se spodoba udalji kako bi on bez straha izašao.

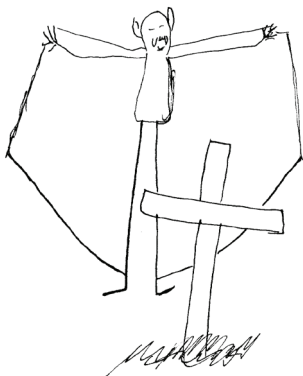
Pred svitanje je morao da uskoči u jedan od svojih sanduka i tu predani jer se, kao i svaki vampir, plašio dnevne svjetlosti.

Ni sljedeće večeri nije imao sreće.

Isto se ponavljalo stotinama godina.

Obični svijet je danju prirodno funkcionisao i tuda prolazio. I sami su se čudili zašto je spomenik spodobi baš tu postavljen. Ali nikom nije palo na pamet da ga odatle ukloni.

Ostali su vječno u zabludi da su vampiri bapske priče.

KRČMARICA I PIJANCI

Pijanac je stajao za šankom. U sljedećem trenutku se srušio na pod.

To je sve vidio gospodin sa šeširom koji se nije ni makao.

I jednog i drugog posmatrala je krčmarica jer je imala pauzu između dvije porudžbine.

Nekoliko pića kasnije i onaj gospodin sa šeširom pada pod sto.

Ovo je zapazio lovac koji je, vraćajući se iz lova, svratio na jednu vruću da se malo zgrije.

Krčmarica je i ovo registrovala.

Kako se lovac našao na podu, ne znamo, jer je i krčmaricu nešto oborilo.

Pošto više nema hroničara sa ovoga mjesta, dalja priča je nemoguća. Samo mi se čini da se krčmarica i lovac nijesu srušili od pijanstva. Iz opravdanih razloga njihov slučaj nijesam do kraja propratio, jer, kažu da su me našli patosiranog sa ko zna koliko promila alkohola u krvi.

ČAS MOKRA, A ČAS SUVA

Kad je zagazio u rijeku, priča mi prijatelj, osjetio je da je voda mokra.

Nijesam htio pred njim da pokazujem znake čuđenja, ali ću tu činjenicu, svakako, provjeriti.

I još kaže, što je dublje gazio, sve više je moćio garderobu.

Imajući to u vidu, drugi put je, prije ulaska u rijeku, skinuo sa sebe svu odjeću i obuću.

Prešao je na drugu obalu i, onako kvasan, mogao je da zaključi da mu je negdje tamo bar garderoba suva.

Možda će nekome s onu stranu trebati baš takva.

OPERACIONI STO

Na licitaciji polovnih hiruških stolova, jedan sto je otišao hirurgu sa te klinike. On ga je odmah smjestio u trpezariju. Nedugo zatim, ne znajući da je u operacionoj sali, pojeo je svog pacijenta.

PLANETA X

Ponovo je došlo do problema sa crnom rupom. Počela je da guta s druge strane.

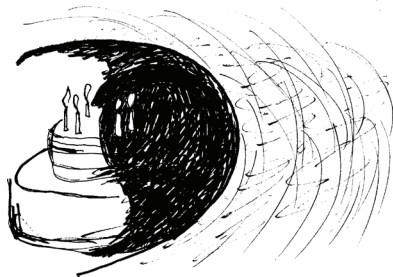
Odozad se već nekoliko puta zagrcnula pa sad pokušava da izvede nešto spektakularno.

Planeta X, koja joj se približavala s leđa, nema pojma za ovu nakanu crne rupe.

Neizvjesnost je rasla i svakog trenutka biće „ode mast u propast“!

O svojoj sudbini Planeta X je imala saznanja jedino iz časopisa „Galaksija“. S nestrpljenjem je očekivala da čitalac okrene sljedeću stranu i vidi šta joj je činiti i kakva je sudbina čeka.

A domaćica k'o domaćica, ponovo je u novinsku hartiju umotavala kolače. Sad prijeti opasnost da se crna rupa i s ove strane zagrcne.

ĐAČKI PROBLEM BROJ 1

U jednom školskom dvorištu uvijek je ista krava pasla travu.

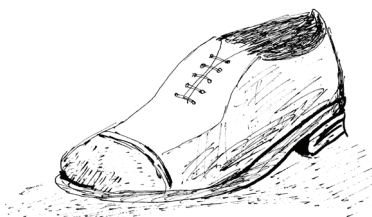
Pošto su tri škole bile jedna uz drugu, samo su ih ograde dijelile.

Penzionisani obućar je nosio svoje najnovije cipele. Toliko im je poklanjao pažnju da nije ni primijetio kravu.

S druge strane, mališani su po kravi razlikovali škole. Njihova je bila jedna od te dvije bez krave. Ali koja?!

Onda je penzionisani obućar onu cipelu, koju je nosio u ruci, odložio uz kapiju neke od preostale dvije škole.

Njemu druga cipela nije potrebna jer je imao jednu nogu, a đaci su sada sve škole razlikovali.

RADARSKA KONTROLA

Policajac je od ranog jutra bio bijesan. Uzalud je dizao palicu, niko ni da prikoči.

Bio je kažnjen da sedam dana vrši radarsku kontrolu na mjestu gdje nema ni druma, a kamoli saobraćaja.

I nije mu bilo krivo što su mu dali takvu lokaciju, već što će sada, baš u inat, vozači tuda juriti još brže.

USISIVAČ

Dok je usisavala stan, žena nije obraćala pažnju na to šta ostavlja za sobom.

Tek kad je stala istresati vrećicu za prašinu primijetila je da otuda ispadaju tepisi, stolice, kreveti, regali, pregradni zidovi stana, šesnaesti sprat, a onda i cijela zgrada u kojoj stanuje.

Kad su počeli da ispadaju gradovi, brda i doline, uhvatila ju je panika. Šta ako je usisala i planetu Zemlju? Gdje da kupi novu vrećicu?

EPIDEMIJA LUDILA

„Gledajući iz mog ugla“, kaže ludak genijalcu, „ti si jedna najobičnija budala“.

„A gledajući iz mog ugla“, kaže njemu genijalac, „ti si samo jedan ludak.“

A onda ih je obojicu proučavao psihijatar. I kako ovi nijesu odustajali od svojih tvrdnji, psihijatar je ozbiljno pomislio da njih dvojica možda žele od njega da naprave budalu, a da se oni, kasnije, mirno izvuku.

SMS AUTO PARKING

Oduševio me je parking na SMS. Ukucaš zonu, pošalješ poruku na broj i – gotovo. Niko ne pita gdje si parkiran, samo ti skinu 50 centi.

Odmah sam počeo to da zloupotrebljavam. Odakle god sam mogao, slao sam poruke. Zona i onaj broj. I uvijek upali, jer dobijem upozorenje da mi je istekao sat. A ja opet, i opet...

Baš me zanima šta će se desiti kad jednom otkriju da nemam auto.

PINGVINI I HOR JEVREJA

Grupa od 50 pingvina, na svom proputovanju prema Sjevernom polu, stigla je do Salzburga. Ovdje im je planirana jednodnevna pauza i pingvini su bili presrećni što će moći da prisustvuju Verdijevoj operi „Nabuko“...

Vozom prema Salzburgu kretali su se hor od 49 Jevreja i njihov dirigent. Nespretno su odabrali voz koji je, prema zamisli reditelja Kosmatosa, trebalo da se sruši sa Kasandrinog mosta u provaliju.

I desilo se tako...

Kako je opera bila neodložna, jer se priređuje za kralja Ferdinanda i njegovu svitu, iskorišćeni su pingvini koji su, takođe, imali crno-bijele frakove. Niko nije primijetio ovu malu digresiju, a pingvini su, sasvim slučajno, godinama pohađali večernju školu horskog pjevanja u KUD-u „Branko Krstanović“.

Na kraju nije izostao gromki aplauz, a pingvini su, umjesto da se pojave na bis, zbrisali, osjetivši da se sprema uobičajena hajka na Jevreje.

PRVI HOD PO ZEMLJI

Kada su s krova Izraelove kuće počeli da padaju ljudi, to ni malo nije bilo zabavno. Izrael ih je vraćao jer je trebalo da padovi budu suvišni. Onda je neko predložio suludu ideju da se spuste niže i probaju po zidovima.

U početku je to funkcionisalo, ali ubrzo se ispostavilo da je investicija neobično velika. Samo za izradu neophodnih pravougaonih nosača trebalo je izdvojiti više nego za podizanje cijele zgrade za pješačku komunikaciju.

A onda kada je, prilično nespretni, Mios pao na tle i kada je pošao prema najbližem zidu kojim bi nastavio put do kuće, nije mogao da vjeruje u kakvo otkriće se uvalio. Bez ijednog pada napravio je, u kontinuitetu, čak deset koraka. Vijest se brzo proširila, da bi, uskoro, svi za pješačenje koristili tle.

A onda se ispostavilo da su drumovi još očigledniji za tu namjenu.

Krovovi su brzo postali prošlost.

IMA LI ŽIVOTA POSLIJE SMRTI

Tek što je umro jednog kasnog popodneva, Dobrica se sjetio da nije uključio televizor.

Zna samo da mu je daljinski ostao u ruci spremajući se da potraži kanal „Diskaveri“ gde je trebalo da počne posljednja emisija iz njegovog omiljenog serijala „Ima li života poslije smrti“.

Nažalost, ostao je bez stručnog odgovora na to pitanje tako da će do kraja svoje smrti samo laički moći da izvodi zaključke.

RATNA SREĆA

Čim je podigao bijelu zastavu, neprijatelji su popadali u nesvijest.

Ko bi rekao da će toliko da ih pogodi to što ne prati modu. A te čarape su bile jedina bijela tkanina koju je imao kod sebe.

Ipak, dobro je prošao jer su bile toliko prljave da se jedva i vidjelo da su bijele.

SUVA DESTILACIJA

Mile vozi cisternu sa gorivom i cirka pivo iz plastične dvolitarke. Kad stigne do carine, moraće zbog kontrole da skloni pivo iz kabine.

Nije znao koliko brzo vozi, tek, ispred njega se stvori granični prijelaz. A samo što je otvorio posljednju dvolitarku!

„Šteta da se baci“, pomisli. Onda mu munjevito kroz glavu prođe jedan zanimljiv čas iz hemije i radosno mu se ozari lice. Brže-bolje sasipa ostatak piva u rezervoar cisterne i lako prolazi carinsku kontrolu.

Kasnije usput staje da sakupi privremeno odloženo pivo. Međutim, ono se već bijaše umnogome pomiješalo sa gorivom kojeg tog dana imaše i do 7 tona...

Ništa, kad stigne kući, izdvajanje piva iz benzina obaviće suvom destilacijom.

Još tada je ostao dužan nastavnici da u praksi sprovede ovu lekciju iz sedmog Osnovne.

SVEČANO OTVARANJE PROVALIJE

Na mjestu gdje je voz izletio iz šina, tačno u tom trenu je formirana veoma živopisna provalija.

Njeno svečano otvaranje nije moglo biti bolje propraćeno. Voz se beskrajno dugo lomatao niz stijene tako da su putnici, u sve nepravilnijim oblicima vagona, imali dovoljno vremena za neobična poziranja sedmoj sili.

Ovi su bili te sreće da se ovdje zadese u pravo vrijeme i tako zabilježe obijanje vagona o bregove kao simbolično razbijanje šampanjca o novi brod.

OBLAKODER

Nepažnjom građevinskih radnika, oblakoder je nešto više izrastao.

Kako je naziv već ušao u dokumentaciju, nikakva prepravka nije dolazila u obzir.

Moralo se pristupiti podizanju oblaka jer je postojala opasnost da stanari iznad šestog sprata ne znaju šta je kiša.

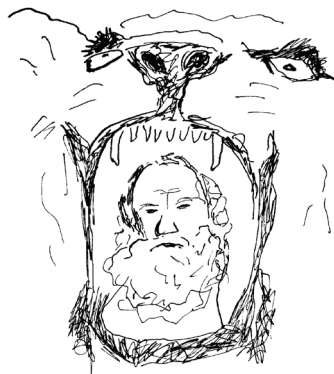
UKUS LAVA TOLSTOJA

Zavaljen u savanskoj hladovini lav je ubijao dosadu razmišljajući o tome koga bi danas mogao da pojede, a da se njime već nije gozbio.

Uto mu stiže pismo iz jednog poznatog zoološkog vrta za koji ovaj nije ni čuo, ali šapopis svog dalekog rođaka odmah je prepoznao.

Rođak lav mu piše o svemu, a ponajviše o susretu sa Nikolajevičem Tolstojem koji se, takođe, zove Lav.

Htio je da se pohvali prednostima kaveza i ko mu sve dolazi u posjetu, a ovaj iz savane ni makar da pita ko je Tolstoj i šta je napisao, nego samo: „A kakvog je ukusa bio?“

OVCE I BRODOVI

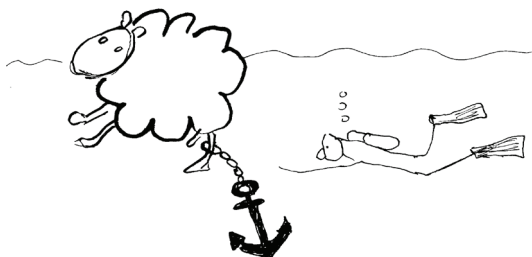
Bolje bi bilo da se more nalazi na planini.

Gnjurci bi, pored borovnica i divljih jagoda, mogli da izrone otpatke raznih četinarara, a i da se sretnu sa uniformisanim šumarem na rakijici u kakvom podvodnom planinskom domu.

Ribolovcima bi se lako desilo da upecaju jagnje, ovcu ili kakvo domaće katunsko goveče pogodno za spravljanje takozvanog morskog specijaliteta.

Za to vrijeme, na mjestu mora uzdizale bi se planine, odakle bi brodovi slali S.O.S. signale koji bi s tih visina imali bolji prijem i šire bi se rasprostirali.

A svrha svega je da se uštedi na proizvodnji brodova: sidro im ne bi trebalo.

ZIDAR I KRIMINALCI

Nekoliko okorelih kriminalaca našli su se negdje daleko na potpuno neodređenom mjestu radi predaha zbog novih štetnih djelovanja.

Njihov odmor, u vidu dubokog sna na otvorenom, iskoristio je istaknuti zidar na praksi. On je oko njih sagradio zidine sa visoko podignutim uzanim otvorima kao prozorima.

A onda je sve to malo stilizovao i ukrasio rešetkama.

Kada su se kriminalci probudili, nijesu mogli da vjeruju da je zatvor strpan svuda oko njih.

PRAVI PUT

Odmah je krenuo u pogrešnom smjeru.

Nije htio da cijelim putem razmišlja o mogućoj grešci.

Sad kad zna da ide gdje ne treba, lako mu je. Ako negdje usput zaluta, samo može da bude ispravno.

NAKON KOME

Prilikom padanja u komu, žena srednjih godina razbila je nos.

Obični hirurzi su očas završili posao, ali su plastični bili prilično maštoviti. Naročito ih je inspirisao višak sirovine koji je mogao korisno da se utroši.

Kada je došla sebi, stranka je primijetila da za jednog muškarca ima prilično velike grudi.

MEMOARI JEDNE REKVIZITE

Kad sam se doselio u tu zemlju, odmah su me uhapsili. Ne znam kakvi su bili prema meni, ali sam ubrzo iz ćelije premješten u grobnicu.

Kažu da su i tamo nastavili sa torturom ne bi li saznali zbog čega me progone.

„A on ni mrtav nije progovorio“, kasnije se u svojim memoarima sjećao jedan beskrupulozni akter i nijemi svjedok inkriminisanog slučaja, jedan istrošeni pendrek.

RIBE SA GRANA

Jednom je moj prijatelj Novo dva sata lovio ribu. Svaki put kada bi zabacio, štap bi mu se istrkao iz ruke i poboo među ostale topole u parku s druge strane jezera.

Sljedeće godine, kada je ostao bez posljednjeg štapa za pecanje, splavom je prešao jezero da bi sakupio sve odletjele štapove.

I da vidiš, svuda po granama visile su ribe, a štapovi su mirno trzali.

BIJEG OD PROMAJE

Sa prozora jedne desetospratnice bacio se čovjek srednjih godina.

Sa zgrade preko puta, takođe sa desetog sprata, bacila se žena srednjih godina.

Zgrade su i dalje stajale okrenute jedna prema drugoj.

Zanimljivo je da niko, od ovih što se bacaju, za sobom ne zatvore prozor, ali znaju da se sklone da ih ne ubije promaja.

TRI REKORDA I JEDNA DISKVALIFIKACIJA

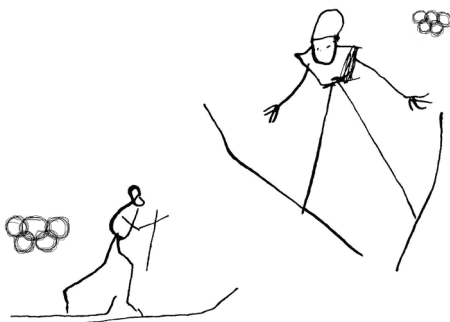
Na Zimskim olimpijskim igrama takmičio se u kategoriji skijaških skokova.

Prilikom uzlijetanja napravio je prilično jak odraz i, dok se čeka rezultat, treba napomenuti da je u međuvremenu postavio rekord kao neko ko je najviše sati proveo u orbiti sa skijama na nogama.

Kada je četiri godine kasnije napravio doskok, na svega par koraka od starta, u toku je već bila naredna Olimpijada, pa se nije znalo da li njegov skok bodovati kao najduži, ili kao najkraći u istoriji ovih igara.

Najzad je diskvalifikovan.

Ne može jednim skokom da se učestvuje na dvije Olimpijade.

UPRAVNI ODBOR

Shodno zakonu džungle, da bi sa nekim podijelio odgovornost za svoje postupke, lav je morao da se ogradi, odnosno da oko sebe postavi živi zid. Htio je da se tu odmah nađu: prepelica, divlja patka, jarebica, lisica i zec. Ili, čitano slijeva: zec, lisica, jarebica, divlja patka, prepelica.

Sad na miru može da hara i pustoši, jer ima dobru zaleđinu. Lav će i dalje da donosi odluke po svom nahođenju, ali će za sve da konsultuje pomenute „ptičice“.

Uz potpuno odriješene ruke da, onoga ko je protiv, pojede.

ŠIRENJE DJELATNOSTI

Radnik koji je opsluživao presu u jednoj tapetari, iznenada je nestao.

Pošto ova tapetara nije izrađivala foto tapete, sve je bilo jasno kada se njegov lik pojavio na izvjesnom zidu.

TURISTIČKI OBILAZAK

Jedan čobanin sa katuna Šar planine toliko je bio zahvalan svojim ovcama da je najozbiljnije riješio da ih prvom prilikom odvede da vide Pariz.

Šetajući pločnicima ovoga grada, ovce su uobičajeno blejale, a Francuzi su ih, za divno čudo, razumjeli i više nego što je potrebno.

Nesporazum je nastao zato što su ovce imale potpuno neprofesionalnog vodiča. Ne znajući čobaninove namjere koje su bile čisto turističke prirode, umjesto da ovcama pokaže Ajfelov toranj, ovaj ih je uveo u jednu savremenu klanicu i tamo im „pokazao“.

Sad i najobičniji čobanin zna koliko je bezbjedniji planinski od gradskog turizma.

POZORIŠTE

Premijer je okupio svoje ministre i zajedno sa njima pošao u pozorište.

Kako na repertoaru nije bilo ničeg, oni su se vratili u Skupštinu.

Međutim, ovaj detalj im je promakao i, misleći da su i dalje u pozorištu, slatko su se smijali komičarima sa scene.

Samo im nije bilo jasno zašto su umjesto glumaca angažovali tolike poslanike.

REKONSTRUKCIJA

Pisac krimi romana je bio na pravom putu da riješi slučaj.

A onda, u napadu bijesa, poubija sve svoje junake.

Sjutradan u novinama vidi potjernicu sa svojom fotografijom i to ga prilično zbuni.

Ostaje mu da provjeri šta je sa njegovim junacima. Moguće je da je greškom otvorio vatru na rekonstrukciji slučaja po kojem piše roman.

O MALTAZAREVOJ NEVAŽNOSTI POSTOJANJA

Maltazar je često putovao po svijetu.

Kada je počeo da obraća pažnju na ljude oko sebe, primijetio je staricu koja se uz pomoć štapa vrlo sporo kretala. Nikad je prije nije vidio.

S druge strane, nekoliko klinaca između sedam i deset godina ganjali su loptu. I njih prvi put sreta.

Umiru oni za koje ne zna ni da su postojali. Isto tako, rađaju se milioni beba, a da ga niko nije pitao za to.

Maltazar je bio zbunjen svim tim činjenicama.

Ustanovio je da bi se stvari odvijale i bez njegovih zapažanja.

Čak i bez njega.

VOŠTANA FIGURA

Poznati lik je posjetio muzej voštanih figura. Kako tamo nije našao sebe, bio je bijesan. Odmah je zauzeo nepomičnu pozu i zaustavio disanje.

Sa istekom radnog vremena sve figure su se pokrenule, izuzev poznatog lika.

Među mnogobrojnim modelima koji su pozirali, samo je on bio u vosku.

A pošto je i kao stvarni lik bio propisno krut, nijesu ga mijenjali.

Ova voštana figura nikad neće vidjeti svoj živi eksponat.

MODNI HIT

Modni kreator je skrojio nevidljivo odijelo za nevidljive ljude.

S obzirom na izuzetnu diskreciju koju nudi, ovaj model nije mogao proći nezapaženo.

Prava je šteta što se ne vidi.

ZEMLJINA TEŽA KAO MODA

Kada je engleski farmer Isak posadio stablo jabuke, planeta Zemlja još ništa nije privlačila.

Jabuka je rasla naopako, odozdo naviše, što je Isaka dosta zbunjivalo jer je do tada sve izgledalo normalno: stabla su rasla iz neba naniže tako da su krošnje dosezale i do zemlje.

Kućama su se najprije gradili krovovi, zatim zidovi, da bi, na kraju, došli temelji.

Stvari su padale uvis i to nije moralo da se uči u školi, svima je bilo poznato.

Farmer Isak Njutn je umro tri mjeseca prije rođenja svog sina koji se takođe zvao Isak. Ovaj je bio dosta nazadan i samo je njemu moglo da se desi da mu jabuka padne na glavu, umjesto da se slobodnim padom stropošta ka nebu.

I drugima je to bilo zanimljivo pa su riješili da im stvari, kao Isaku, padaju na zemlju. Ovo ludilo je brzo ušlo u modu.

I danas je tako.

KOSOVKA DJEVOJKA

Preturajući po odsječenim vitezovima, Kosovka djevojka je, među štitovima i kopljima, naišla na veoma neobičan oklop.

Niti ga je na Obiliću gledala, niti ga je nosio car Lazar.

Obrtala okretala njime, a onda ga domu odnijela i na meki krevet položila.

Gdje sve neće sa auto otpada završiti šasijsija od golfa.

HIPODROM I SKUPŠTINA

Na potjernici je pisalo da se traga za nestalom ergelom konja. Baš u vrijeme kad je Skupština bila raspuštena.

Možda to ne bi imalo nikakve veze da slučajno nije sazvana vanredna sjednica. Primijećeno je da se ergela ubrzo obrela na hipodromu.

Ako ništa drugo, biće da je neki manijak duplim komandama povezo hipodrom i Skupštinu.

NEPOZNATI PUT

Izgradnjom nove saobraćajnice put će biti skraćen za duplo.

Ne zna se o kojoj saobraćajnici je riječ pa neka vas ne začudi ako ne prođete kroz pola mjesta i ne stignete gdje ste pošli.

Tamo će već, nekom drugom saobraćajnicom, neko drugi stići.

POTOP ZA CRNE DANE

Ogromne kiše koje su se sručile na naš grad napravile su takav potop da je i sam Noje bio postićen što je onda pravio toliku paniku.

I šta je mogao da uradi, pokajnički je doplovio u naš grad, istovario sve sa svoje barke i u nju lijepo primio cjelokupan potop.

Čuo je da u bliskoj budućnosti planeti Zemlji prijete opasnost od nedostatka vode.

TRIKOVI KOJI ŽIVOT ZNAČE

Božo, Ranjo, Garson i Nimani zapali su u finansijske neprilike u sred drugog semestra prve godine elektrotehničkog fakulteta. Za noćenje su se nekako snalazili, ali je za hranu bio problem.

Garson, inače bivši mađioničar amater, pokazivao je naivnom Božu stare trikove sa zrnima pasulja. Znao je na gomile da ih vadi iz usta, nozdrva, ušiju, očiju...

Promućurni Ranjo stao je da sakuplja zrnevlje koje je ovaj neoprezno posvuda razbacivao. Opazio je da bi ga bilo dovoljno za jedan čorbast pasulj. Svi su bili zadivljeni idejom, a Ranjo je, ujedno, bio i dobar kuhinar.

Narednog dana predložio je Garsonu da ponovi trik, ali ovaj put sa graškom, koji se, zatim, našao na meniju za ručak.

Onda je stiglo više predloga odjednom što je rezultiralo švedskim stolom.

Kasnije im je ovaj talenat mnogo pomogao. Naročito kada su završili fakultet i počeli da rade. Od plate su mogli da žive samo uz pomoć trikova.

TRI KOLJENA

Ona je plastična hiruškinja. Skinula je čovjeku flaster sa usana, a potom mu je usne dobro ušila.

Onda mu je uputila hiljadu pitanja ne bi li se uvjerila koliko savršeno ćuti.

Vremenom su čovjeku usne tako srasle da se izgubio svaki trag njihovog postojanja.

Zatim mu je ušila nozdrve, očne kapke i, najзад, ušne školjke.

Uspjeh Plastične je bio evidentan.

I sada, kada se ošiša do glave, čovjek ima tri koljena.

MAČKA U DŽAKU

Ako ste se odlučili za kupovinu sumnjivog auta i odmah sjeli za volan, postoji mogućnost da paklena mašina ne reaguje na ključ već na satni mehanizam, što vam daje mogućnost da se, ipak, malo provozate.

MAGLA

Čovjek je rutinski ušao u maglu.

Trenutak kasnije, u maglu je ušlo još nekoliko osoba.

Zatim se ulazilo stihijski.

Kad ovamo više nikog nije bilo, ugrijalo je sunce i magla je isparila.

Međutim, sad ni tamo nikog nije bilo.

Oni koji znaju za kretanje u prirodi, ne treba da brinu. Vratit će se s kišom.

TRAVEL AGENCIJA KOLING

Što je suncobran veći to je veća i mogućnost da prilikom njegovog otvaranja povrijedite vazdušni prostor susjednih zemalja.

Zato vam predlažemo da ljetujete u destinacijama većim od suncobrana koji ste ponijeli.

Ili da jednostavno prije polaska uradite alergo test destinacije na vaš suncobran.

DOMAĆA AŽDAJA

Desetak hijena, slon i dva tigra pristali su da u divljini uz minimalnu nadoknadu isprepadaju čovjeka.

Nakon prvih časova bilo im je jasno da to neće ići lako.

Nekoliko dana kasnije su i sasvim odustali uvidjevši da je inkriminisano lice veoma otporno na strah od divljači.

Naime, čovjek je već izvjesno vrijeme bio u braku.

GRMLJAVINA I GROMOVI

Instalacija mi je loša i, čim zagrmi – stradaju aparati.

Ovo me je brinulo jer, kad nijesam kod kuće, ne mogu da odvrnem osigurače i tako spriječim katastrofu.

Ali sam se dosjetio da sa sobom nosim tampone. Kad krene grmljavina, uši napunim tamponima i – miran sam.

Ni topa ne čujem.

UPOTREBA ČOVJEKA OD STRANE FLAŠE

Kafana je vrvila od pijanih flaša. Same su se ispijale za stolovima. I za šankom ih je bilo na desetine.

Nešto niže, po patosu i ispod stolova, u najrazličitijim položajima, rasprostirale su se polužive spodobе.

Vjerojatno je riječ o društvu koje je neko vrijeme imalo veze sa tim flašama.

Po završetku pretakanja iz grlića u grla, nastaje ovaj adekvatni kafanski realizam.

To je strašno kako flaša zna da zloupotrijebi čovjeka.

STARAC – MORSKI PAS

Starac je iz svog čamca lovio ribu.

Onda je upao u vodu.

Godinu dana prije, na istom mjestu, ulovio je zlatnu ribicu. Treća želja mu je bila da postane morski pas.

Ako se u dogledno vrijeme ne vrati u čamac, samo možemo da zaključimo da je počela da se ostvaruje njegova želja.

AUTO BEZ GARAŽE

Niki je imao običaj da svoj auto ostavlja napolju (čak ga je i vozio na otvorenom!) čime je jasno provocirao poštene nasilnike i vrijedne obijače da mu, čim stignu, razlupaju šoferšajbnu, skinu točak, ili u kompletu iščupaju audio uređaj.

Nikiju je bilo žao lopova što su se patili zbog njegovog auta, ali, stvarno, nije mogao da im pomogne – nije imao garažu.

Ovi su iz dana u dan sve više očajavali jer je na autu bivalo sve manje mjesta za nanošenje propisnih havarija.

Zato je Niki morao da podmiruje račune koji su se odnosili na Borbu za zaštitu lopovskih prava i dužnosti.

Nesrećni Niki je najveću grešku napravio kada je, najzad, htio da očajnim izgrednicima pokloni ostatak auta.

Odmah je uhapšen i zatvoren zbog pokušaja korupcije. A lopovi su time ostali bez dalje motivacije za rad. Mada je od Nikijeve olupine ostalo jedino još mjesto gde se ona nalazila.

JEDAN ZIMSKI TRENUTAK

Snijeg je prekrrio cijeli krajolik.

Dimnjaci su pušili i odavali tajnu da je bilo hladno.

Jedan par je žustro koračao, a djeca su ga pratila grudvama. Većina grudvi je bila na putu prema njima, a druga većina je završila po njihovim krznenim ogrtačima.

Nešto dalje, stariji gospodin se prostro nasred poleđene ulice, tako da kola nijesu mogla da prođu od njega.

U daljini se Sunce stidljivo pomaljalo, ali niti je sasvim izašlo, niti se snijeg ikada otopio. Sve je bilo tako kako je.

Jedna od najživopisnijih slika u galeriji Atrijum.

KRAVA SKRETNIČARKA

Sudar vozova je bio neizbježan. Iako su oba kasnila u polasku, to im nije smetalo da se sudare na vrijeme.

Na obližnjem uzvišenju čobanin je čuvao kravu, a onda je primijetio da mu se izgubila. Sama je prešla prugu i došla da se napoji.

Na mjestu gdje potok žubori, na par koraka odatle, nalazila se mehanička poluga za upravljanje skretnicom.

Kao i obično u to vrijeme, čobanin je ponovo zadrijemao.

I uvijek ga probudi sudar vozova baš na tom istom mjestu. I onda pođe da traži kravu.

I stalno je nađe gdje se češe o mehaničku polugu skretnice koju pritom nemarno spusti kad ne treba.

LOVAČKA PRIČA

Lovac je pošao u svoj prvi lov.
Da razbije maler, najprije je pucao u sebe.
Divljač je vijest primila sa dosta nevjerice.
Kada se lovac, onako mrtav, ipak pojavio,
nije bilo dileme da je, stvarno, mrtav.
Zečevi, lisice i ostali fazani bili su bezbrižni
skinuvši sa sebe mete.
Onda ih je lovac sve mirno potamario
uzevši drugu pušku.
Opet je za sebe koristio onu neispravnu,
zaključila je ubijena divljač.
A mete su ostale netaknute.

BLIZANCI

Da biste razlikovali blizance, dovoljno je da izdvojite makar jednog i pitate ga koji je on od njih dvojice, onaj što je s vama ili onaj sa kojim vi niste? Šta god da kaže, biće jasnije dok su tako razdvojeni.

Kad priđu jedan drugom, ponovo će početi da se miješaju u raznim kombinacijama da je pitanje dokle će biti u stanju i sami da se razlikuju.

PORUKA U BOCI

Bivši brodolomnik je godinama pravio brodove u boci. Ali to u jednom trenutku nikog nije zanimalo, pa je u bocama počeo da sklapa mobilne telefone.

Ovo ga je sjajno krenulo i na tržištu je išlo kao alva.

Međutim, bio je prijatno zapanjen kada su svi njegovi proizvodi pali u vodu.

Naime, ljudi su masovno počeli da šalju SMS poruke u boci.

RASIJANO ŠKOLSTVO

Bio sam u gadnom sosu kada su svi dobili svjedočanstva o završenoj školi, a mogjeg nigdje nije bilo. Istina, nekih godina se dešavalo da me ni jedan nastavnik ne prozove da odgovaram, ali to me nije posebno uzbuđivalo.

Prve brige su nastale kada mi je razredni saopštio da me nema u dnevniku. Zatim su prelistani svi dnevници osmog razreda. Zaključak je bio da me, možda, treba tražiti u sedmom razredu!

Paralelno sam i sam radio na rekonstrukciji svog života vezanog za Školstvo. A onda sam se, slučajno, na rijeci sreo sa Lešijem, svezalicom i ekspertom za matematiku za peti razred. Pravio je „žabice“ izračunavajući tangente i sinuse koncentričnih krugova pitajući me, uzgred, kako se završilo moje svraćanje u njegovu školu.

To je, dakle. Vratio sam se četiri godine unazad kada sam greškom umjesto u svoju, ušao u njegovu školu. I tu ostao.

DVA MARKA I NOGA U GIPSU

Marko je sve dobro isplanirao. Pošao je s porodicom na piknik i slomio nogu.

Zatim su mu stavili gips.

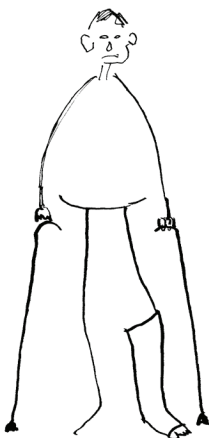
Sjutradan se probudio ranije nego obično. Dugo je razmišljao kako da ustane, a da se ne povrijedi. Onda je napravio taj odlučujući korak.

Ali s njegovom nogom sve je bilo u redu.

Imajući u vidu da je to veoma često ime, moguće je da je i neki drugi Marko planirao piknik s porodicom.

Sad je važno da sazna šta će biti s dotičnim kada se probudi.

Još uvijek ima šanse da je gips na tuđoj nozi.

KUM RUZVELT

Jednom se moj kum Ruzvelt toliko napio da je sve duplo vidio. Teturao se ulicama i jedva razumljivo mrmljao: „Eureka, eureka!“

Stvari oko sebe je, najzad, jasno zapažao i ko zna koliko bi svoju sreću sa sobom bolje podijelio da je bio trijezan. Ovako nacvrcan nije znao ni da se raduje na pravi način.

Zapravo, u bezalkoholiziranom stanju ne bi ni imao razloga za slavlje. Tada vidi samo pola čovjeka, polovinu kuće, pola auta na dva točka. Sve na pola!

Takav je rođen, imao je samo lijevo oko i s naporom je mogao da zamisli kako stvari izgledaju u kompletu.

Tada, kada se dovoljno dobro napio, ništa nije morao da zamišlja, sve mu je bilo jasno.

KOMPAS

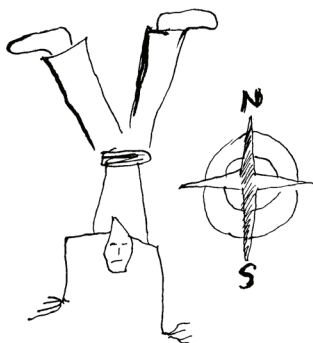
Tek što je stigao da pritegne kaiš, pantalone su mu spale odozdo.

U trgovini tada nijesu postojali kaiševi za nogavice pa je često na posao morao da hoda na rukama. Tada bi mu glava bila prilično nisko i samo je po cipelama prepoznavao prolaznike, a do firme je upamtio nekoliko pragova koji su mu bili siguran putokaz.

U kancelariji su mu noge u potpunosti mijenjale ruke i svi su se čudili kako mu ne spadnu zvonaste nogavice nego bez ikakvih utega, kao uširkane, strijeme naviše.

Dok mu najzad iz džepa nije ispao izgubljeni kompas koji je imao fabričku grešku na relaciji sjever-jug, odnosno, gore-dolje.

Od tada hoda normalno.

RASIJANI PROFESOR

Profesor Čađo je u taj trgovinski centar ušao prilikom jedne školske ekskurzije. Učenici su obilazili znamenitosti Pariza kada je profesoru ponestalo cigareta. Javio se vodiču da će na tren skoknuti do najbliže radnje i odmah se vraća. To je, zatim, potrajalo 35 godina. I još traje.

Profesor je od tada ispušio tonu cigareta, ali za izlazom iz Trgovinskog centra još trađa.

Poražavajuća je činjenica da on uopšte nije ni zakoračio u pomenuti centar. Staklena vrata koja se vrte za 360 stepeni samo su ga uredno okrenula i ponovo isporučila napolje.

Ne znajući za ovu napravu, profesor je ostatak života proveo u lutanju svijetom ubijeđen da se nalazi u Trgovinskom centru odakle nikako da se iščupa.

Najžalije mu je učenika što će ga čekati tako dugo.

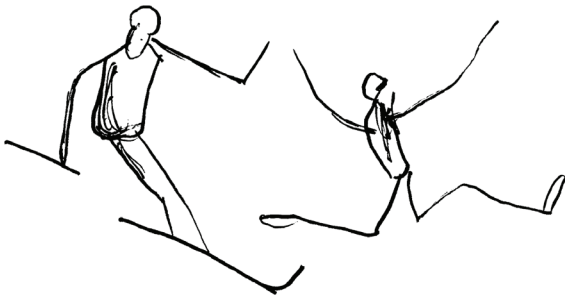
USPOSTAVLJANJE SNIJEGA

Takmičeći se u disciplini skijaških skokova, primijetio sam da u dijelu staze od odraza do doskoka snijeg uzalud pada, jer je tuda skijaš u vazduhu. A onda sam došao do zaključka da na ovom dijelu ni skije nijesu potrebne.

Kad ne bi bilo snijega do odraza, i od doskoka na dalje, mogao bih jednostavno u šprintericama da se zaletim i skočim.

Zatim su stazu postavili na ravnom i to nazvali skokom u dalj.

Od trčanja s preponama nastao je veleslalom zbog čega je snijeg, ipak, nastavio da pada.

OSMI DAN U NEDJELJI

Predsjednik opštine me je pozvao na kafu. Čak je na tome insistirao.

Odlučio sam da ga već sutradan posjetim. Nije bio tu.

Ponedjeljkom ima kolegijum, objasnili su mi, utorkom i srijedom je na putu, četvrtkom ne zna gdje mu je glava, a petkom je, kažu, opšta ludnica.

Savjetovali su mi da je bolje da dođem neki drugi dan, ali da to ne bude subota ili nedjelja.

Sva sreća što ne pijem kafu.

OPRAVDANA TUČA

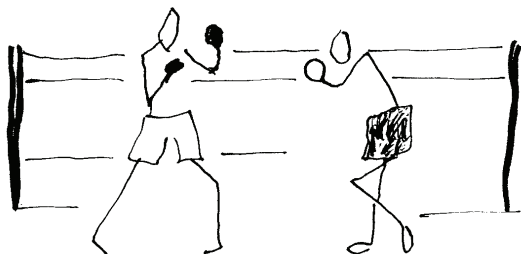
Bilo je neminovno da će doći do tuče.

Sa puno ushićenja Brigita, njen dečko Kaljo i moji ortaci Idžo i Đip pričali su mi o toj sramoti da niko ne priskoči da ih razvadi.

A njih dvojica su se svojski mlatili do pucanja vilica i liptanja krvi. Neki tip je, kažu, pokušavao da stane između njih, ali na kratko, jer bi se ovi ponovo ukrstili kao dva jarca na klimavom brvnu.

Da se stvar ne bi širila, primjećuje Idžo, bili su ograđeni konopcima, a Đipu nije promakla ljepotica u ekstremno vrelim vrućim pantalonicama koja je baš tu našla da uči algebru, i to samo brojeve 1, 2 i 3.

Naravno da je moralo da dođe do tuče, pomislih. To je uobičajena stvar na jednom boks meču.

VETERINAR, KRAVA I STOLICA

Veterinar je uzeo drvenu stolicu i sjeo pored krave. Krava ga je dugo posmatrala, a onda pitala da li može da joj ustupi mjesto. Veterinar je rješavao osmosmjerku i nije čuo pitanje.

Zatim je čobanica prišla i pomuzla kravu. Prije toga veterinar joj je ustupio mjesto.

Kada se čobanica udaljila, veterinar je podigao stolicu i razbio je u paramparčad.

Kravi je već ovdje sve bilo jasno. Ponovo su joj umjesto veterinara poslali pacijenta.

Izgleda da služba veterinarske stanice nije navikla da im krave daju mlijeko skrštenih ruku pa su ih edukovali za psihijatre, jer ih je u ovom kraju bilo malo, a stolice su postale deficitarne.

MOLERI KOJI NE OSTAVLJAJU FLEKE

Poslije krećenja, u stanu nijesam zatekao ništa od stvari. Odmah sam zvao molere i tražio objašnjenje. Ovi su samo konstatovali da je stan bio prazan kada su ga okrećili, ne ulazeći u to šta je u njemu bilo prije.

Slučaj sam prijavio policiji koja je angažovali vještaka, a ovaj je, naposljetku, stvar stavio ad akta.

Bio sam očajan što ponovo moram da kupujem namještaj kako bih popunio kuhinju, trpezariju, dnevnu i spavaću sobu, kupatilo i hodnik. Svaki milimetar je bio bijel da te strahota uhvati.

I baš kada sam se, godinu dana kasnije, pripremao da pođem u trgovinu, stvari su počele da se naziru. Najprije prozori i vrata, zatim patosi, regali, i tako redom.

Sada mi više nije bilo teško da shvatim u čemu je štos. Moleri su nekim čudom zaboravili da pomjere stvari pa su i njih okrećili. S pravom ih bije glas da nigdje ne ostavljaju fleke i da sve dobro ujednače.

POVRATAK VIRUSA

Dva virusa jedne iste bolesti našla su se u veoma nezgodnoj situaciji. Bili su jedini svjedoci da je oboljeli od njih bolestan, što je na sudu trebalo i dokazati.

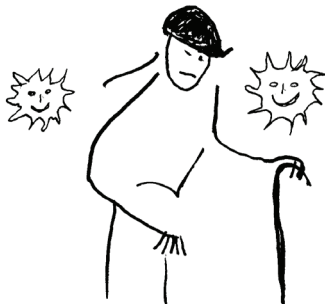
Oboljeli je greškom popio antibiotik i postojala je realna mogućnost da usljed poboljšanja zdravlja ne prođe invalidsku komisiju za penzije.

Virusi su se grčevito borili sa antibiotikom, a onda su, vidjevši da im nema spasa, prešli na komisiju.

Sada je lako utvrđeno da oboljeli nije bolestan, pa ni penziju nije ostvario.

S obzirom na to da bez penzije ne može sebi da priušti tablete, virusi su mu se vratili.

Tu su sad bezbjedni.

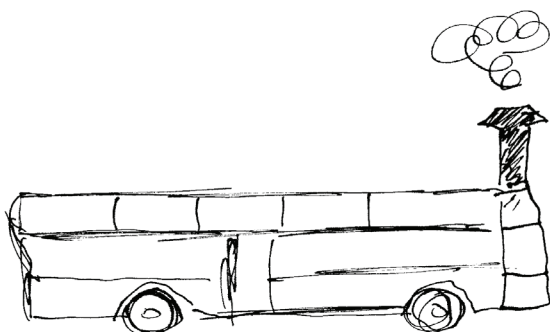
VISOKOKALORIČNI LJUDOŽDERI

U autobusu punom ljudoždera i vegetarijanaca, nakon duge i iscrpne vožnje, sasvim očekivano, stigla je glad.

U trenucima kada je mašta važnija od znanja, vegetarijanci zatraže cigaret pauzu. Međutim, vozač neće ni da čuje jer ionako kasne po redu vožnje.

Onda ljudožderi iskoriste svoje pravo vezano za ishranu i u nastavku puta budu siti.

Baš onakvi kakvi trebaju autobusima koji koriste probnu energiju dobijenu sagorijevanjem visokokaloričnih ljudoždera.

ŽENA BEZ ŠMINKE

Poznata žena se vraća sa prijema, ulazi u stan i, prolazeći pored ogledala, kratko zastaje, a onda panično poziva policiju i prijavljuje provalu.

Dok čeka da se isljednici pojave, odlazi da se raspremi i skine šminku. Međutim, skidanje šminke joj ne uspijeva i ona preneraženo zaključuje da je potpuno zaboravila da je stavi za izlazak.

Uto stiže krimi služba i, ne prepoznavši je, još sa vrata je hapsi. Ona se brani govoreći da je to ona, a ne provalnica, u šta inspektori ne vjeruju i odvođe je.

Tokom presude prisutni se više puta uvjeravaju da žena, za koju se ova predstavlja, nema nikakve sličnosti sa onom u ličnoj karti i tako je, za početak, strpaju u zatvor, a ubrzo i pogube.

Na sahrani su prisutni samo grobari koji je, takođe, prvi put viđaju i koji je po službenoj dužnosti sahranjuju.

Ko sada da zna da ona tako izgleda kada je bez šminke?!

ALKO TEST

U saobraćajnoj nesreći smrtno su stradala dva vozača.

Prilikom uviđaja policajac je primijetio da su njihova auta na kraćem odstojanju nego što je dozvoljeno u drumskom saobraćaju. Čak se bijahu nekako uvukla jedno u drugo.

Autu su bila prilično neuredna, stakla ispućala, polomljene sijalice za signalizaciju, pneumatici iscijepani pa je dubina šare na pojedinim mjestima bila veća od propisane...

Policajac se baš bijaše namjerio vinovnicima nesreće i samo je gledao kako da ih kazni. Sad mu je smetalo i to što su bili uredno vezani, zbog čega nijesu mogli da izađu radi alko testa.

Bez obzira na sve, ovi su bili voljni za saradnju nudeći policajcu krvi koliko hoće, ali on priznaje samo – duvanje u balon.

MILICA I NJENO STADO

Čobanica Milica je svakodnevno izgonila ovce na pašu. Na tom planinskom katunu brvnara u kojoj je stanovala i tor za ovce bili su tik jedno uz drugo.

Nije bila rijetkost da, onako umorna, dotjeravši zablejalo stado, ovce smjesti u svoju brvnaru, a ona prespava u toru.

Vidjevši gdje se nalaze, ovce bi se dale na sređivanje kućnih poslova, a čobanica bi ujutru blejući sama otišla na pašu.

PRITOKA

Most se iznenada srušio. Baš u trenutku kada je na njemu bio rekordan broj turista na putu ka moru.

Rijeka koja je neočekivano primila raštrkanu gomilu, namah se pretvorila u bujicu, a onda u stihiju. Htjela je da se što prije ulije i pokaže turistima najkraći put do mora, jer ona bijaše morska pritoka.

Utopljenici su samo mogli da žale zbog toga.

NAJDUŽI VOZ NA SVIJETU

Konstruktor poznate marke vozova, inače naš čovjek, napravio je voz za Ginisa. Kada je postavljen na stanicu u Beogradu, lokomotiva se našla u Užicu, a posljednji vagon u blizini Novog Sada.

I ustali se termin i pođe voz na svoju redovnu liniju Beograd – Bar.

Ali da vidiš užasa kada spiker sa zvučnika najavi dolazak u Bar i svi pohrle da vide more.

Ubrzo oni iz posljednjih vagona ustanove da mora nema ni od korova.

Onda shvate da njihov dio voza, zapravo, ne može da dopre ni do Valjeva. Bez obzira što na voznoj karti lijepo piše da je posljednja stanica Bar.

Valjevčani se ubiše tražeći gdje da smjeste tolike turiste, a da im plaža ne bude daleko.

PREDIZBORNA KAMPANJA

Kampanja jedne stranke bila je surovo realna. Na njoj nije bilo nikakvih obećanja, a građanima se nudila samo bijeda i još veći očaj; smanjivanje penzija, plata, ukidanje radnih mjesta...

Problem je što je pomenuta kampanja održana poslije izbora na kojima je ova stranka pobijedila.

Jer, svi termini prije izbora bili su zauzeti.

KROKODILI I ZUBARI

Zubari se najviše oduševavaju kad im na pregled dođe krokodil.

On zna dobro da otvori usta i zubar nema problema da sa instrumentima uđe unutra i obavlja svoj posao.

Jedina nezgoda u radu sa krokodilima je povećana smrtnost kod zubara.

Što se krokodila tiče, oni su, uglavnom, zadovoljni.

TJELOHRANITELJ

Jedan visoki funkcioner je prišao svom tjelohranitelju.

Tjelohranitelj ga je snažno ošamario pet-šest puta.

Visoki funkcioner je zatražio da šamare zaokruže na deset.

Tjelohranitelj se brzo presabrao i opalio mu preostalih četiri-pet šamara.

Ali to je stalna praksa u slučaju ove dvojice. Ponekad traje satima. Visoki funkcioner ne voli kad mu tjelohranitelj stoji skrštenih ruku. Kad nema posla, neka se zanima.

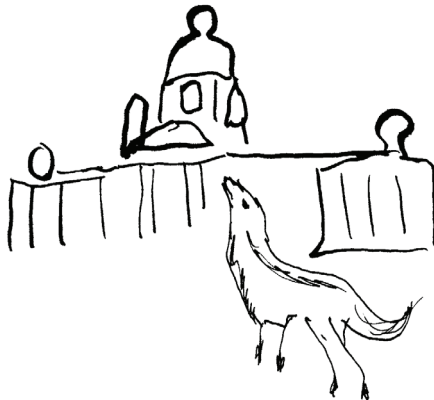
VUK I DVIJE CRVENKAPE

Radeći prekovremeno vuk je jednom naišao na dvije Crvenkape. Jedna se zaputila baki, a druga ka Skupštini.

Zajednički dio puta vodio je kroz šumu i on je Crvenkapama bio najzanimljiviji. Htjele su da vide da li vuk, stvarno, zna priču o njemu i Crvenkapi.

Nijesu dugo čekale na odgovor, vuk je odmah smazao onu koja se uputila baki, što znači da ne zna priču do kraja.

Druga Crvenkapa ga je pitala kako se odlučio koju će da pojede, a vuk je, uredno podignuvši, elaborirao: „Brinem o svom zdravlju. Sve što je vezano za Skupštinu ne mogu da svarim.“

VODENI KREVET

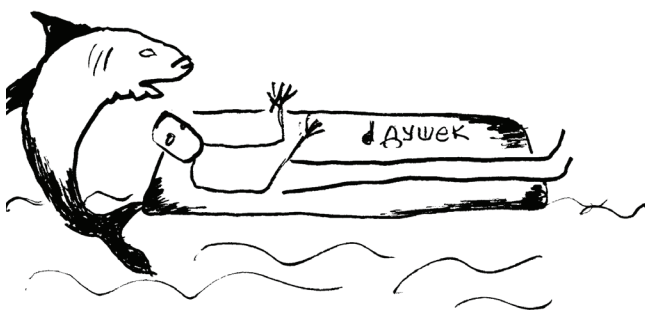
U svom luksuznom stanu on je imao vodeni krevet. Tako se desilo da se jednom uspavao na dušek u dok se sunčao na morskim talasima.

Kada se probudio, nije opazio razliku između brodića u boci i prekookeanskog broda kojeg nikako nije mogao imati na uzglavlju u svojoj spavaćoj sobi.

Ustao je i pošao prema kupatilu na jutarnje tuširanje.

Usput je prošao pored akvarijuma u predsoblju, a onda je stalo da se ređa sve ono što nije imao. Korali, meduze, delfini, a na kratko se družio i sa jatom pirana.

Poslije toga više nije brinuo ko će vratiti iznajmljeni dušek na obalu.

KONJ MILOŠA OBILIĆA?

Oručí neku kosovsku njivu, jedan (naizgled običan) konj sapleo se i tresnuo glavom o ledinu.

Kada se dva mjeseca kasnije probudio, vratilo mu se pamćenje koje je izgubio još 1389. I odmah je stao da se raspituje o Muratu i Milošu.

Veoma slikovito je prepričavao kosovski boj, a historičari su hvatali svaku riječ pišući tako prvu zvaničnu verziju ovog događaja.

Za iznošenje provjerenih činjenica mirno su mogli da se pozovu na jednog konja. Ovaj im je iz prve ruke ulivao znanje, jedino nije htio da im otkrije čiji je on, zapravo, konj, Muratov ili Milošev?

Ako se ispostavi da nije Ždralin, opet će biti polemike oko vjerodostojnosti priče o sukobu na Kosovu. Po njima, više zna jedan akademik nego Muratov konj, pa makar bio i očevdac.

CRNI AUDI

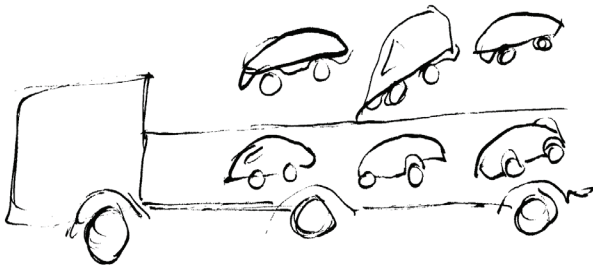
Nikako nijesam mogao da umaknem crnom audiju.

A onda je počeo da me brine i audi ispred mene. Šest sati sam uzaludno pokušavao da ga pretekнем. Ovaj je, doduše, bio siv, ali mi jednako nije prijala njihova udružena pratnja na istom odstojanju.

Najzad odlučim da usporim i pustim ih da se udalje.

Nije pomoglo ni to što sam ugasio motor, moj audi je nastavio istim tempom.

Kada sam izašao iz kola, shvatio sam da je preticanje nemoguće. A na gornjoj platformi šleper je nosio još tri isto takva, ispod čekića nova, audija.

NEPAŽNJA

Jednom su Marko i još dvojica bili dobre volje. Ova dvojica su dželati po profesiji, a Marko im je izdavao naređenja.

Toga dana baš ih je krenulo pa su glave padale k`o kiša.

„Uvođenje rada po učinku prava je stvar“, pomislili su.

I toliko od njihove sreće. Kako sjutra dan nije bilo na raspolaganju glava na ramenima, uhvatila ih je panika.

Naredbodavac Marko je surovo kažnjavao nerad i u tom kontekstu lako ih je proglasio viškom radne snage (ili bar jednog po jednog). Ostavio je da se dogovore ko će prvi da pokupi posljednju dnevnicu i da se kupi odatle, jer će – koliko sjutra – i onaj drugi postati višak.

Prije nego će i njega stići ista sudbina, Marko je pred kraj radnog vremena zatvorio firmu proglašivši je nerentabilnom. Tako je umjesto bez glave, ostao samo bez posla.

DESET ZBUNJENIH POLICAJACA

Čovjek je sproveo policajca i ubacio ga u maricu. Prijethodno mu je, po propisima, vezao lisice.

Zatim je i drugog sproveo na isti način.

Sve se ponavljalo dok je trajalo policajaca.

Policajci nijesu pružali nikakav otpor, što ih je i same iznenadilo.

Onda ih je čovjek uredno strpao u zatvor.

Tek sutradan ovi su primijetili gdje su napravili grešku na svom prvom zadatku.

Trebalo je da, kao kriminalca, oni njega privedu, a ne on njih.

Do zabune je došlo jer su, do juče još, i sami bili kriminalci.

Ali navići će se.

MAZ-MAN

Sebi često izgledam kao ometen u razvoju. Ne samo zato što slabo govorim – ne znam ni riječi – već i zbog toga što sam nesposoban da bilo šta sam uradim.

Drugi me toliko tovore i pretovaraju da se, mahom, jedva i krećem.

Ti drugi, takođe, znaju i kako da me napoje i kako da me okrpe.

Uvijek nekog upošljam i taj se o meni brine koliko može i umije. Moje je samo da budem kiper kojem se slaže broj šasije i motora sa saobraćajnom dozvolom.

KRAJ PRIČE

Redar u zoološkom vrtu je bio dosta prislan sa životinjama.

Često bi ulazio u kavez i ćaskao sa tigrovima koji su mu bili posebno dragi.

Tu se najprije završava priča o njegovim nogama, zatim rukama, a nešto kasnije i o njemu.

SPASILAČKI ČAMCI ZA NEPLIVAČE

Pred kraj bure, negdje na otvorenom moru, dva i po čamca za spasavanje čekala su brodolom po redu vožnje. Kako se brodolom neočekivano otegao, čamci su, da bi skratili dosadno čekanje, potonuli u svoje garaže (na užoj periferiji dna) i tu se usidrili.

Ovo je zgodno za one koji ne znaju da plivaju: samo sačekaju da brod sasvim potone, a onda korakom dođu do usidrenih čamaca za spasavanje.

TESTAMENT

Tek što je pao sa stijene, nekakav starac u najgorim godinama počeo je da piše testament.

I namjerno nije žurio samo da bi što duže padao.

A ostali iz rodbine su na ho-ruk izvlačili stijenu k'o antenu, da ne zafali dok svi budu obuhvaćeni testamentom.

BEZ SVJEDOKA

O ovom događaju u istoriji – toliko.

SVE ZA LJUBAV

Dogovorili su se da se nađu kod fontane u pola jedanaest.

Mita je došao na vrijeme, a Selena mu je javila da malo kasni.

Ubrzo, dvadeset godina nakon toga, Mita primjećuje Selenu kako mu ide u susret.

– Vrijeme je bilo – kaže Mita i poklanja joj plastični cvijet koji, uprkos svim tim godinama, za divno čudo, još nije uvenuo.

– Ti nijesi Selena?

– Ne, mama mi je rekla gdje ću vas naći.

– Meni je javila da će malo da kasni.

– Nije joj kasnila, jer da jeste, ne bih se ja rodila.

Na ove riječi Mita se skameni. Zar je toliko prošlo, a samo je htio da iskoristi pauzu za doručak.

Sad ga brine da li je gladan?

ISKUSTVA ROBERTA NIMANIJA

Nikad se ne bi desilo da Robert Nimani pogriješi u procjeni.

Dva naoružana medvjeda i jedan lovac preganjali su se čitavo subotnje prijepodne. I uvijek kada bi lovac imao na nišanu jednog od medvjeda, dešavalo se da onaj drugi od straha digne prednje šape u znaku predaje.

Lovac bi to, logično, očekivao i od medvjeda kojeg drži na nišanu pa je odlagao pušku. A medvjed bi koristio lovčevu nepažnju i ispaljivao karabinsku municiju put njega.

I, kako je bio očajno neprecizan, pogađao je onog drugog medvjeda kojeg bi potom uhvatila tolika panika da je lično od lovca tražio kutiju hitne pomoći kojom bi ga, zatim, mlatio po glavi do posljednjeg daha.

Tako bi lovci uludo stradali i ne sluteći da medvjedi imaju takvu taktiku.

Znao je za to doktor Nimani, ali ko njega pita.

KAKO SU NASTALI UPOREDNICI I PODNEVCI

Jednom su na večernjem meniju švedskog stola bile samo špagete.

Ali špagete istog oblika i dezena.

U jednom trenutku gosti restorana – a bilo ih je poprilično – stali su da se movaju po beskrajnoj sali za ručavanje.

Nešto neviđeno: špagete su bile odrezane na 50 do 100 metara i, prilikom slobodnog služenja (kako to svaki švedski sto nalaže) jedan kraj špagete bi se našao u jednom, a drugi u ko zna kojem drugom tanjiru. I ko zna u kojem dijelu restorana.

Usisavajući posljednje metre špageta, gosti bi ujedno otkrivali i njihove krajeve i svoje špageti partnere.

Onda se krenulo, čisto eksperimentalno, sa još dužim špagetama, tako da se mnogi i danas traže po svijetu praveći od tjestenina krhke mreže uporednika i podnevaka.

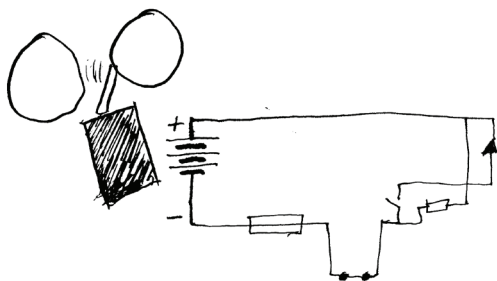
ZVONO

Pred kraj posljednjeg časa nestala je struja i zvono se nije oglasilo. Čas je zatim počeo da traje u drugim dimenzijama.

Kada je učenik iz posljednje klupe u ćošku prozvan da odgovara, pitanje mu se učinilo dosta teškim. Na njegovo veliko oduševljenje, dobio je peticu, iako nije znao ni da bekne.

Međutim, nalazio se na specijalističkim studijama gdje ovo i nije ocjena za ponos.

Tek kada je dobio negativan odgovor na pitanje da li je zvonilo za kraj časa – pošto je toga dana, kao i obično, prespavao nastavu – shvatio je da nije više u prvom Osnovne i da vrijeme teče nezavisno od električne struje.

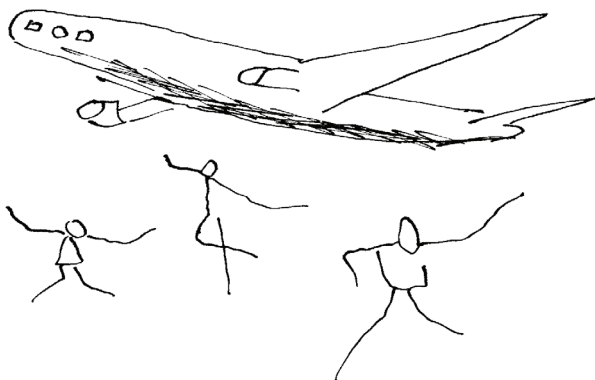
ZAKAZANITERORIZAM

Pilot je naglo zaustavio avion i naredio putnicima da iskaču. Nastala je opšta panika, ali, kao da su svi bili lijepo vaspitani, ispoštovali su komandu.

Iako se nikom nije otvorio padobran, sve je prošlo u najboljem redu.

Obuka za terorizam i kidnapovanje ulazila je u završnu fazu, a putnici na kojima je vršena simulacija, osim za generalnu probu, zadovoljili su kriterijume i za stvarnu otmicu, za koju će im uredno biti uručeni pozivi.

S tim što će kartu sami morati da čekiraju zbog crne kutije u slučaju da i tamo snima.

BAZEN

Luksuzni brod Havaji, pored ostalih pikanterija, posjedovao je i raskošni bazen.

Mark je, poslije sinošnjeg pijančenja, ustao mamuran. U tim prilikama godio bi mu jedino hladan tuš. Umjesto toga, ovaj put se odlučio za bazen.

Nakon dužeg brčkanja, već uveliko svjež, pomislio je da bi mu sada dobro došao jedan slađi kapucino. Malo je začutao, a onda mu nešto nije bilo jasno: kud je pobjegao izlaz iz bazena?

Uzalud se vrtio okolo, samo je mogao da vidi kako se daleko na horizontu gubi njegov brod.

Analizirajući jutrošnji skok u bazen, došao je do zanimljivog zaključka da je, u stvari, to bio skok sa palube u Tihi okean.

U svakom slučaju, ajkule mu to neće uzeti za zlo.

BAZEN 2

Prilikom gradnje otvorenog bazena, javile su se izvjesne poteškoće.

Nije bilo načina da se voda zadrži u tom obliku da bi se okolo napravio zid.

Zatim se obratila pažnja na postupak u radu.

Ustanovljeno je da bi lakše bilo da se najprije ozida bazen, a da se tek naknadno dopremi voda.

LOŠA PROCJENA

Kada je izvjesni marljivi trudbenik, konačno, dobio godišnji odmor u punom trajanju i kada su mu obračunali sve slobodne dane, ispostavilo se da mu je do penzije ostalo manje.

Naravoučenije:

Ako ste već zakasnili sa sabiranjem radnog staža, ne kasnite sa zaposlenjem.

FILMSKI SCENARIO ZA RATNI PLAN

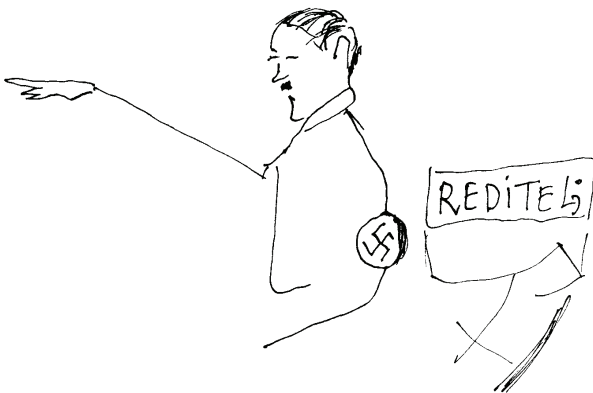
Tokom Drugog svjetskog rata, paralelno je sniman i film na istu temu.

Zbog statista koji su u pauzama filma korišćeni kao meta u ratnim operacijama, filmska produkcija je bila u neposrednoj blizini generalštaba njemačke okupacione vojske.

Nevolja je nastala kada je kurir pomiješao američki filmski scenario i njemački ratni plan. Tako su filmadžije krenule u porobljavanje svijeta, a Hitler se našao u rediteljskoj stolici.

Poslije četiri godine nešto im nije bilo jasno i svi su se poubijali.

Hitler, takođe.

POBJEDNIK

U mom gradu će, u mojoj organizaciji, biti održan moj prvi festival mojih satiričnih priča.

Učestvujem:

1. Ja
2. Pa Ja
3. I samo Ja

Ista trojka je i u žiriju za dodjelu nagrada jednom od ja.

Prije toga, biće održan okrugli sto na temu „Ja u satiri, satira u meni“, a govoriće niko drugi nego ja.

Očekujem da će se festival brzo omasoviti i da će me, već sljedeći put, biti mnogo više.

Samim tim, osvojiću i više nagrada koje ću, s posebnim zadovoljstvom, uručiti i sebi i meni.

TERASA

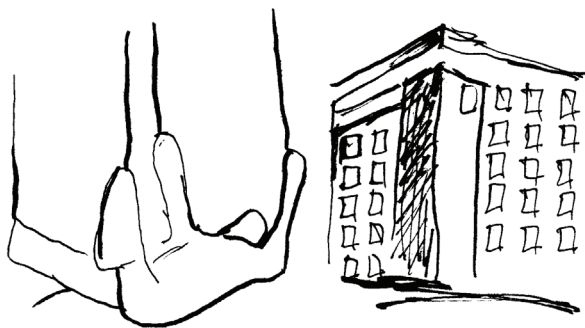
Kad sam prvi put pao sa terase desilo se to prije nego što ću se, tri godine kasnije, roditi. Zatim sam, izlazeći na terasu, redovno padao.

Već kao stariji shvatio sam da terasa uopšte ne postoji, iako su ostavljena vrata za nju.

Kad sam ukapirao da se sve to dešava na petnaestom spratu, pomislio sam da sam lako mogao i da stradam.

Ne znam šta sam zatim preduzeo: da li sam izbetonirao terasu ili sam zabetonirao vrata.

Ili sam polomio vrat, što me baš i ne bi iznenadilo s obzirom na to da sada znam o kojoj visini je riječ.

PUT BEZ POVRATKA

Organizovana je prva vožnja ka novoj turističkoj destinaciji.

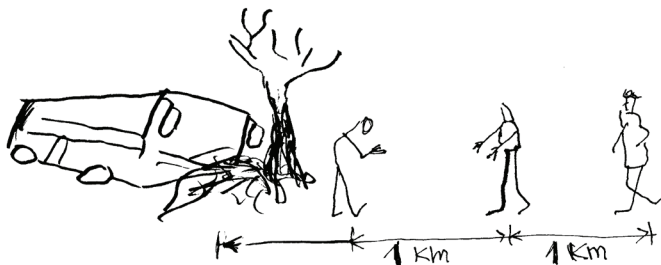
Da ne bi zalutali, vozač autobusa je uzgred vršio markiranje staze tako što je na svaki kilometar izbacivao po jednog putnika. Kad je potrošio konduktera, morao je i sebe da izbaci.

Međutim, put je bio duži pa je autobus nastavio sam. Ovo je bilo moguće jer je put odatle naglo vodio niz liticu prema rijeci.

Srećom, kanjon je bio dubok tačno kilometar i nije više trebalo markera.

Kad je ovdje doletio i drugi autobus, bilo je jasno da se za destinaciju sve više zna.

Odavde nema povratka pa neće biti potrebno uzgred izbacivati putnike.

OSTAVKA

Izabran sam za ministra. Ne znam kojeg ministarstva, ali ću već nekako saznati.

Kao veoma stručnom za taj resor, nakon četiri godine, produžili su mi mandat.

I dalje ne znam koji mi je resor, ali mi dobro ide.

Problem je što nikad neću moći da podnesem ostavku, jer ne znam na šta bih je podnio.

UPECAJ I PUSTI

Sve je bilo u redu dok je taj poznati kriminalac varao, krao i prebijao. Već kad je ubio, policija i sudstvo su se našli u nebranom grožđu. Ne bi oni, ali zbog javnosti je trebalo nešto preduzeti.

Stalno su mu bili na tragu, ali su dobro pazili da ga ne upecaju. Ni slutili nijesu da će da se preda.

Kako bi mu doskočili, odmah su ga pustili. Naravno, pozivajući se na pravilnik. O flaj fišingu.

MALI MRAV

Ko zna kakve je sve planove za taj dan imao jedan mali mrav, ali je neslavno završio pod cipelom trogodišnjeg Đoleta.

Đole je uživao da, uz snažan i odsječan korak, od ovog insekta pravi fleke po asfaltu.

Njegova majka Ajša s nostalgijom se sjeća poznate pjesme ubijedena da, dok je Đoleta, ni jedan mrav, nažalost, više neće zalutati u njezine grudi.

U ovom slučaju ne bi pomogle ni najveće pjesničke slobode.

PRAVILA PLUTAJUĆIH BOVA

Kupajući se u moru, danima sam izazivao ajkule. Ponekad bih bio na pola metra od njih i uopšte me ne bi dirale.

Ali, čim bih i za milimetar prešao granicu bezbjednosti za kupanje, sačinjenu od plutajućih bova, bio bih pojeden.

Ajkule se, zaista, striktno drže ograničenja dokle smiju da proždiru kupače.

POTENCIJALNI PRONALAZAČ

Mane je radio kao noćni čuvar i godina-
ma se nosio mišlju da postane pronalazač.

To mu je, s druge strane, pomoglo da ne
zaspi na poslu: po svu noć su ga morale misli
šta bi to mogao da otkrije.

Vrativši se jednom kući ranije nego obično
– jer mu sat ne bješe tačan – nije ni slutio da
ga je to sudbina pronalazača tjerala.

Samo što je otvorio ormar – eureka!

Pronašao je ljubavnika svoje žene.

BOLIGA UVO

Padnuvši na glavu, čovjek je jednim dije-
lom smrskao i desno uvo.

Da je, kojim slučajem, ostao živ, nešto bi
morao da preduzme. Ovako je samo mogao
da nagađa da li je otišao sa oštećenim slu-
hom ili ne.

CIO SVIJET – JEDNA ISKOPINA

Prije svečanog otvaranja, atraktivno turističko mjesto je srušeno. Gosti koji su predviđeni da prisustvuju činu otvaranja, ipak su došli. Gomila nije bila na vrijeme upućena u odluku organizatora i čekala je podne kada je najavljeno puštanje u rad nesvakidašnjeg objekta.

S obzirom na to da se gomila uvećavala, organizator je došao na ideju da otvori bar ruševinu. Na taj način će izbjeći skandal, a kada se masa razide, zatvoriće objekat i progutaće ključ.

Skup je imao nezapamćen odjek u svijetu u kojem su naglo počele da se ruše slične građevine i da se tako srušene puštaju u rad.

Bile su to iskopine koje nije trebalo iskopavati da bi bile iskopane. Zbog sve većeg interesovanja za ovaj vid kulture, cio svijet biće porušen.

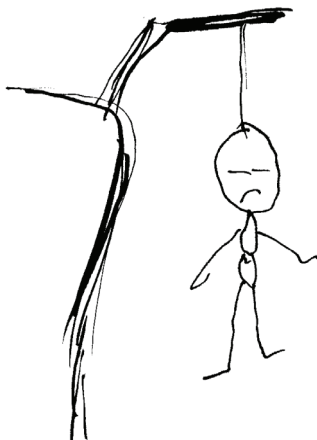
OSMA SMRT

Čovjek srednjih godina stavio je sebi omču oko vrata i objesio se.

Nešto prije toga izvršio je samoubistvo pucajući sebi u glavu zaboravivši da je u ranim popodnevnim satima popio nedovoljenu količinu tableta i otišao na onaj svjet.

Doduše, prije tableta je imao saobraćajni udes gdje je smrtno stradao, ali to je uslijedilo tek pošto ga je na poslu ubila struja i skratila mu muke od jutarnjeg davljenja u njegovom bazenu kada je htio da se osvježi poslije trenutnog gušenja plinom.

Ako bi i poslije vješanja ostao u životu, to bi ga, stvarno, ubilo.

ŠTAMPARSKA GREŠKA

Sve sam učinio, ali povratka nije bilo. Karta u jednom pravcu se tu završavala. Već su me čekala i dokumenta sa novom adresom. Sam sam odabrao da živim u pojasu vječitog proljeća i ljeta.

Ponio sam najlaganiju garderobu.

U želji da se ovdje trajno nastane, još neko vrijeme su pristizali zaljubljenici predje-la gdje temperatura ne pada ispod 25 stepeni.

A onda je ispravljena štamparska greška u oglasu. Dodat je minus ispred broja stepeni. Tako je nastanjen Sibir.

EVAKUACIJA

Pošto terorista nije znao gdje da podmetne bombu, odlučeno je da se žitelji evakušu sa cijele planete.

I pored svega, stradanje nije izbjegnuto jer je neko greškom evakuisao i bombu.

PUCANJ I SMRT

Snajperista je čvrsto uhvatio oružje, nanišanio, zadržao vazduh i potegao okidač.

Ustrijeljeni za sve to nije znao, štaviše bio je u trilemi: da li je pogođen, da li je živ ili je mrtav?

Ubijenom je situacija vrlo nejasna.

ODŽAČAR

Čisteći odžak, odžačar je primijetio da je i nebo prilično crno pa je stao da čisti i u tom pravcu.

Kad je avion tuda naišao, komande su podivljale i on se srušio.

Niko nije znao otkud ovdje nova vremenska zona.

A odžačar je, misleći da čisti garež od dima, očistio cijelu noć.

DOJENJE

Nakon porođaja žena je pojela svoju bebu i mirno zaspala.

Treba naglasiti da se sve dešava oko večere i, što je posebno važno, večeru je te noći razvozila sestra koja, inače, donosi bebe na dojenje.

RAM ZA GOLU POZU

Jedna djevojka je bila potpuno naga u trenutku kada su je napali silovatelji.

Njoj je bilo neprijatno, a oni nijesu znali od čega da počnu. Naročito su bili zbunjeni kad su opazili da djevojka ne pruža otpor ni za živu glavu.

Malo su se u panici pogledali, a onda pobjegli na sve strane.

Djevojka je i dalje ostala naga i ko zna da li je za nju uopšte predviđena neka garderoba, jer je njen slikar odavno već pokojni, a ona tako vjekovima uramljena.

NJUTN SPAŠAVA GRAVITACIJU

Jedne godine ne bješe jabuka. I baš kad pomisli da mu nema čekanja jeseni – a tikve bijahu dobro cvjetale – Njutnu sine sjajna ideja: zamijeniće tikve za jabuke!

I posadi ih tik uz jabukovo stablo, jer tikve spadahu u red puzavica.

Kad dođe jesen, a krošnja puna tikava.

Zadovoljan, Njutn legne ispod određenog stabla i sačeka da tikve počnu da opadaju.

Tako ni ovaj put gravitacija ne propade, samo Njutn imade malo više glavobolje.

JEDNOGA DANA ISJEĆI ĆU TE NA KOMADE

Nik M. je bio nevjerovatno talentovan za dvije-tri stvari.

Pored onih po kojima su ga svi znali, on je, možda i više od toga, bio obdaren za za-vođenje žena.

Same su mu dolazile u klub koji je imao primamljiv naziv „Jednoga dana isjeći ću te na komade“.

To im je stvarno i radio, ali one su mu zamjeralo što u nazivu, umjesto „jednoga dana“, ne stoji „odmah“, kako se i dešavalo.

Jer, mnoge nijesu mogle da čekaju, pa su odustajale.

BUJNA PLAVUŠA U BIJELOM MANTILU

Prije nego pođe psihijatru, pacijent je sam htio da ispita da li je lud ili ne.

Izašao je ispred zgrade i svi su ga čudno gledali. Onda je ušao u zgradu. I tu su ga čudno gledali. Zatim je ušao u kancelariju.

„Doktore“, obratila mu se bujna plavuša u bijelom mantilu. „Je li vam dobro?“, pitala ga je.

„Ali ja nijesam doktor“, uzvratio je potencijalni pacijent.

„Nijesam ni ja bujna plavuša u bijelom mantilu“, odgovara mu bujna plavuša u bijelom mantilu.

Dok su mu navlačili ludačku košulju, potencijalni, sada već prilično zreli pacijent, samo je mogao da zaključi da je možda on bivši psihijatar ove ustanove, da je ženskog pola i da je, zapravo, on ta bujna plavuša u bijelom mantilu, što se jasno odražavalo u ogledalu s kojim je do maločas razgovarao. Ili razgovarala, više nije bio pametan, odnosno pametna.

POGREŠAN VOZ

Jedna agencija je došla na ideju kako da od pogrešnog voza obrete onaj pravi.

Putnik koji, zbog rasijanosti, ili bilo kog drugog razloga, umjesto u voz za, recimo, Moskvu, uđe u voz za Madrid, ne treba da brine. Ova agencija će, dok voz pristigne u Madrid, na ulazu u ovaj grad postaviti uobičajenu tablu sa natpisom Moskva.

Oni koji putuju za Madrid ne treba da se osvrću previše.

HELIOCENTRIČNI SKANDAL

Došlo je do pometnje u vasioni.

Zemlja se još više zakrivila, Neptun je postao osjetno hladniji, Saturnu je ispao prsten...

Sumnja astrologa da se pojavila nova planeta bila je opravdana, ali samo donekle.

Čistačica jedne tu Osnovne škole je i ranije prala školski globus, ali ga nije skidala sa postolja i sušila napolju.

Sunce ga nije viđalo.

PLASTIČNA HIRURGIJA

Probni rad u jednom kozmetičkom salonu otpočeo je nonšalantno i s puno nade u uspjeh. Od prvog pacijenta zavisilo je da li će pomenuti lokal dobiti licencu ili ne. U ovo drugo niko nije sumnjao jer su u svojim redovima imali takve stručnjake da su od čačkalice mogli da naprave ražanj ako treba.

A onda je u salon ušetala prva mušterija. Poslije četiri sata rada, tim stručnjaka iz Čikaga bio je spreman da prezentuje svoje novonastalo djelo.

U tom času, sva zadihana, u salon stupa seoska čobanica i galami: „Je li tu ušla moja krava?!“

Dama pred ogledalom se našla prozvanom i ona, po završetku svog posljednjeg preživljanja, izusti: „Tu kravu ćeš od sada gledati samo preko Televizije.“

Jadna čobanica, znajući da joj bez krave nema povratka mahnitom domaćinu, zahtijeva od osoblja salona da od nje napravi bilo šta samo da je ovaj ne prepozna.

I stvarno, kada se predveče pojavila u kući, domaćin nije ni znao da imaju ćurku.

MONA LIZA SA OSMJEHOM MONIKE

Leonardo je bio užasan slikar.

Šta god da naslika, izgledalo je drugačije. Taj osobni talenat za greške čuvao je kao najveću tajnu.

Slikajući tako svog kućnog ljubimca, prasicu Moniku, ponovo je počeo da brljavi.

Monika je bila prasica na svom mjestu, ali nepodmitljiva i teška za dresuru. Iako je na platnu jasno uočila lik žene, znala je da Leonardo, u stvari, radi njen portret. Ubij bože kako je vidio svijet oko sebe.

Ničim nije mogla da mu pomogne, već da se sažaljivo nasmiješi. Leonardu nije promakao taj detalj svoje Monike, pa ga je unio u portret. To je jedino što mu je od nje ostalo.

Na ženskom liku osmjeh prasice učinio mu se nekako zagonetnim. Ko će ikada i pomisliti da je njegov vinovnik neko ko je još iste jeseni završio u pihtijama i kavurmi.

DIGITRON NE POMAŽE DVAPUT

Isak je bio veoma loš matematičar. Bez digitrona nije znao da sabere ni dva i dva. Školu je nekako završio, a onda se bacio na privatni biznis.

Danas mu ni digitron ne pomaže. Ne zna koliko ima novca.

SUDSKI EKSPONATI

Čovjek je tužio desnu cipelu za naneseni žulj, prozor loptu za razbijeno staklo, glava flašu zbog čvoruge, a Mara kamen na studentu jer je bio tvrđi od dupeta.

Cipela, lopta, flaša, kamen...

To su samo neki od predmeta kojima se bavi novoosnovani sud.

Novost je to što se ovakvi predmeti neće stavljati ad akta, već u vitrine.

Time će transformacija suda u muzej još više dobiti na transparentnosti.

POSLJEDNJA ETAPA

Minsko polje je propisno bilo obilježeno.

Savjet odbrane je u stalnom zasijedanju na temu demontiranja mina.

Traseri nove staze za Međunarodni jesenji kros bili su zadovoljni što takmičenje neće kasniti jer su primijetili da im je domaćin pomogao oko markiranja tog dijela trase.

Sve je bilo spremno i dat je znak za start ovog masovnog sporta.

A u Savjetu odbrane umalo da podnesu ostavke što problem ne mogu da riješe.

LAJKOVAČKA PRUGA

Hodajući lajkovačkom prugom, Mile nije ni slutio koliku će estradnu revoluciju da napravi.

Pokušavao je to da ponovi sa valjevskom, kosjerićkom ili, bar, lazarevačkom prugom, ali nije uspio.

Neke pojave su, zbilja, neobjašnjive.

ŽUTA KUĆA

Živim u žutoj kući u nekoj ulici bez imena i broja.

Ne znam u kojem dijelu grada, a grad mi je, posebno, nepoznat.

Za matičnu državu nikad nijesam čuo, samo znam da ne pripada ni jednom kontinentu, mada je tu, nekako, pored svakog od njih.

Kada se gleda sa neke druge planete, ima se osjećaj da mi je kuća i od Zemlje prilično udaljena.

Ne znam što vam sve ovo pričam kad ni sam ne postojim. A ni vi, kojih uopšte nema. Mora da se nešto desilo.

Važno je da je ostao zabilježen trag o ovom slučaju. Neko će već razbijati glavu o čemu se radi.

VODA U KAMENU

Na ivici provalije stoji 150 građana. Svi su užasno veseli i jednako uniformisani.

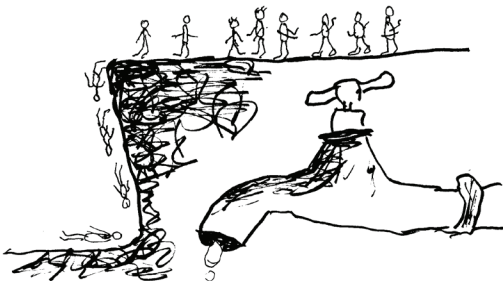
Smrča koja raste iz kamena napravila je veliku pukotinu. Tu je postavljena česma jer se odatle očekuje voda.

Već sa prvim kapima građani su pojurili. Litica im nije baš dozvoljavala da natoče svoje čaše i oni su nesmetano, i gotovo bez trenja, padali u ambis.

Kada se i posljednji klijent duševne bolnice uzaludno stropoštao, objekat je zatvoren.

S obzirom na to da više nema ludaka koji bi učestvovali u njihovim eksperimentima, odlučeno je da se česme ubuduće grade na pristupačnijim mjestima.

Ponovo će se duševne bolnice naći pred problemom smještajnih kapaciteta.

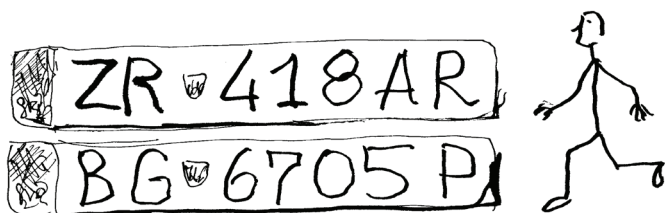
ROBERTOVA PRVA EKSKURZIJA

Na jednoj đlačkoj ekskurziji Robert Nima- ni je zapazio da, poslije svake pauze, u au- tobusu bude ili jedan učenik manje, ili dva profesora više, ili da vozač ima brkove, ili da ih nema. Zapazio je, takođe, da su sjedišta u autobusu čas crvena, a čas plava.

Samo jednom, kad nije izlazio na pauzu, sve je bilo u redu.

Onda se zabavljao gledajući slajdove ko- je je napravio svojim foto-aparatom. Bilo mu je zanimljivo da su i registarske tablice na autobusu, poslije svake pauze, bile dru- gačije, što se jasno vidjelo...

Ko zna kada će da ukapira da je sve u redu, samo što on svaki put uđe u drugi autobus, jer ih na ovakvim ekskurzijama ima k'o mra- va.

KRIMI PRIČA

Kao pisac krimi priča, Alfred je dva puta bio ranjen.

Često za pisaćom mašinom zaboravi da odjene pancir košulju i eto malera.

Njegovi junaci nemaju pojma o čemu on piše, ali tačno znaju kada da raspale.

Čak i ne započne drugu glavu, a otuda neko zapuca u njega.

Kada je jednom poginuo, kažu da je poslije toga osjetno manje stvarao.

Čitaoci svjedoče da u njegovim djelima ništa nije bilo slučajno.

On je stvarno tako pisao.

DESETI BARITON

Deseti bariton je bio jedan od 120 članova bečkog hora.

Jednom je samo otvarao usta i niko nije primijetio da ne pjeva.

Ovo mu je omogućilo da za vrijeme nastupa obavlja i druge poslove.

Tako je onomad iz Beča odletio za Moskvu na svoj omiljeni balet. I odmah mu je palo u oči da na sceni nema osamdeset petog baletana.

Ovaj je avionom zbrisao za Madrid na fudbalsku utakmicu, ali i da mijenja brata bližanca koji je sa utakmice klisnuo na berlinski filmski festival da vidi glavnog glumca, koji se, u to vrijeme, na bečkom koncertu divio skladnom pjevanju deset baritona koji zvuče kao devet.

Već prvom sljedećom prilikom nije bilo niti koncerta, niti opere, niti utakmice, niti berlinskog filma.

Svi su šmugnuli.

STOLAR I LIMAR

Stolar se zainatio da će od drveta da napravi metalna vrata, a limar je došao na ideju da jednu višespratnicu opšije drvenim olucima.

Ni stolar ni limar se prije nijesu poznavali, mada su imali slične zamisli. To je samo još više moglo da zbuni konje koji su išli na redovno potkivanje. Oni znaju da nikada na kovačnici nije stajao natpis „Kod stolara Mite“.

Ostaje im jedino da sačekaju da i jednog i drugog prođe to ludilo i da se na miru potkuju kao što je red.

GOBLEN

Žena je završila svoj goblen Priroda u prirodnoj veličini.

Zatim je goblen okačila napolju.

Sad je samo važno da joj ne padne na pamet da ga skine.

Toliko se stopio sa okolinom da bi, možda, ostali bez prirode, a živjeli u goblenu.

NELOGIČNI VOZAČ

Nije bio rijedak slučaj da ga sretnu u gradskom prevozu, ali su se začudili kad su ga jednom vidjeli da upravlja tramvajem u krugu dvojke. Sigurno da nije imao ni ličnu kartu, a da ne govorimo o vozačkoj dozvoli.

Neko je brže bolje dojavio policiji, ali nesreća je u tome što se na poziv nije odazvalo službeno lice, već ponovo vozač tramvaja.

Ili se radilo o njegovoj kopiji. Toga dana, a i inače, po gradu ga je bilo u bezbroj verzija.

Kada se pravi vozač tramvaja osvijestio, od prizora koji je zatekao pao je u nesvijest.

Ako ponovo dođe k svijesti, ali u okruženju koje mu odgovara, možda će se sjetiti šta je tada vidio.

I to bi bilo rješenje priče.

BAJKA

*

Kada je dojahao princ na bijelom konju, buduća princeza je od grandioznog prizora pala na ono što se kod običnog svijeta zove – dupe.

Da bi djevojka, doista, postala princeza, trebalo je najprije da se desi taj čarobni poljubac.

*

Dok je lutao začaranom šumom tražeći sebi ženu, princ je nepredviđeno naišao na žabu koja jednim pogledom mijenja uloge, naročito kada se radi o zamjeni princa i konja, na čemu je usko specijalizirala.

*

Ne znajući za ovu pojavu, djevojka je strasno poljubila princa i, logično, postala kobila. U tom trenutku ona žaba postade princeza, a konj si ti što ovo čitaš.

LJUBAVNIK, PILOT ILI GENIJE?

Moj san je da budem ljubavnik Lejdi Četerli. Njen ljubavnik o tome nema potrebe da razmišlja, zato što on to već jeste.

Moja želja je da budem pilot džambo džeta dok je njegov pilot oslobođen takvih misli.

Mnogi bi da budu geniji, a ja ne moram na to da se obazirem.

KLIKER I KOSMIČKA PRAŠINA

Dječak se igrao klikerima kada je jedan slučajno upao u rupu.

Sve je pokušao da ga pronađe.

Najzad se sjetio da izmrvi planetu Zemlju i prosije je.

Uskoro je na situ ostao samo kliker.

Što se Zemlje kao inventara tiče, nepažnjom dječaka vodiće se kao kosmička prašina.

OTOME KAKO JE NAKO ZAMALO USPIO

Nako Goga Drugi bio je prvi vozač kamiona u tom srezu. Najčešće je gas držao do daske. Bilo je to u vrijeme kada se nije kontrolisao alkohol u krvi. A, kako čujem od kamiondžije Vlade Konjuškog, ni brzina se nije nešto posebno mjerila.

Nako se uporno borio da ostavi alkohol iako to od njega niko nije tražio.

Za nesreću bješe popularno da se kafane podižu tik uz cestu, sa zanosnim parkingom i još zanosnijim kelnericama. I sve upravo i specijalno zbog kamiondžija.

Nako je toga dana, prolazeći pored prve kafane, samo zatrubio i silovito projurio, riješen da mu u kafanu više ni nos ne priviri.

Kod sljedeće kafane mu se zaglavio kamion, pa je i on zaglavio u kafani.

REINKARNACIJA

Izidor Drugi Turk je iz stare Grčke prešao u Rim dosta rano, u cik zore.

U predpećinskom dobu važio je za biranog đaka. Dolaskom u Rim na studije Vatro-gasnog fakulteta, izazvao je niz čuđenja. Kao prvo, tada nije bilo osnova za uvođenje ovog fakulteta. Naime, u to doba vatra još nije bila pronađena pa je bilo nejasno šta on, u stvari, hoće.

Izidor je bio uporan i nije odustajao od namjere da studira ovu čudnu nauku. Čak je prijetio da će se javno spaliti ako mu ne udovolje zahtjevu.

Ovi su još više zategli u želji da vide kako će to da izvede u vrijeme kad vatra ne postoji. I ništa, Izidor u inat izmišlja vatru i spaljuje se.

Mnogo kasnije će mu poći od ruke da se reinkarnira i da ponovo posjeti Rim, ali riješen da ga spali do temelja. I čini to, polažući sva prava na vatru koju je nekoć izmislio.

Izidor se u drugom životu zvao Neron.

PREKOOKEANSKI BROD I ŠESNAEST LUKA

Prekookeanski brod se primiče jednoj od šesnaest luka u kružnom zalivu.

On se tako sporo kreće kao da stoji.

Ali posmatrač je uporan i gleda tamo.

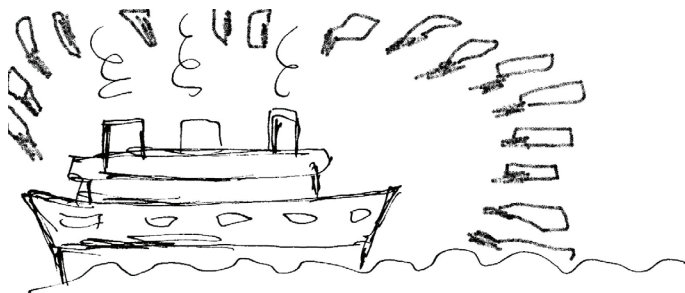
Poslije izvjesnog vremena, brod je nekako porastao. Za razliku od njega, posmatrač je imao konstantnu visinu.

Ono što ga je sada bacilo u razmišljanje je pitanje dokle će brod da raste. Jer, kako je krenulo, uploviće u sve luke odjednom.

Onda se posmatrač vinuo put oblaka.

Negdje dovoljno odozgo brod je izgledao kao idealni čep za zaliv.

Nakon kupanja, sanjar je ispustio vodu iz kade.

OPRAVDANO KIKSANJE

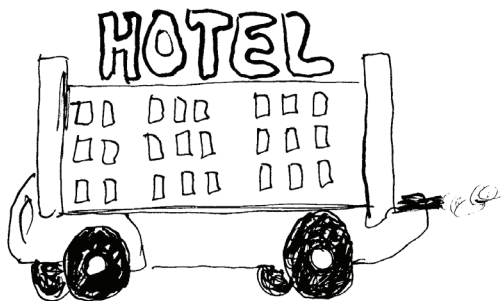
Dvije ekskurzije su pošle u isto mjesto, ali iz dva različita pravca.

Autobus A se propinjao kroz razne vrleti, gazio bare, upadao u rupe, mijenjao pneumatike, stavljao lance, dolivao gorivo, uključivao grijanje i hlađenje, da bi, poslije šest mjeseci vožnje bio nadomak mjesta u kojem je predviđena poludnevna ekskurzija.

Autobus B je bio iz tog mjesta, a i učenici su bili odatle, samo što je od škole do hotela trebalo da se vrate nekih trista metara jednosmjernom ulicom, da ne bi išli dva kilometra okolo.

Prvi je stigao autobus A.

Vjerovatno je autobus B negdje kiksao.

OVCE MARATONCI

Duži dio maratonske staze prolazio je preko planinskog prevoja date planine.

Čobanin je po običaju odagnao ovce na ispašu.

Kada je prvi maratonac protrčao pored njegove kolibe, čobanin se prekrstio. Nедуго zatim, u tor se vratila prva ovca. Imala je isti broj kao i onaj čudak što je tuda prošao.

Čobanin je odložio duvan i stavio ruke na krsta. Propratio je drugog maratonca. Nosio je broj 36. Baš kao i druga ovca koja je doblejala. Čobanin je ispravio kapu koju je jutros nakrivio.

Kada se vratila i posljednja ovca, čobanin je zadovoljno gladio bradu.

Sjutradan je na sportskoj strani osvanula vijest da niko od maratonaca nije stigao na cilj.

U crnoj hronici je išao tekst o tome kako su vukovi preklali stado ljudi misleći da su ovce. A ovce, da ne bi ispale ovce, na vrijeme su navukle dresove.

VUNENE ČARAPE I VUNENI PRSLUK

Jedan kosmonaut je nepažnjom ušao u pogrešnu letilicu, zamandalio vrata i vinuo se u svemir. I, umjesto na Mjesec, sletio je na Sunce.

Po želji svoje bake na sebi je, ispod skafandera, imao vunene čarape i vuneni prsluk zbog čega se nije čudio zašto mu je tako toplo.

PLIMA

Ostrvo Sveti Marko je bez razloga ostalo odsječeno od vode za piće. Njegovi žitelji su se par minuta smijali zbog toga. Zatim su se uozbiljili. Malo su tugovali, a ubrzo i pali u očaj.

Plima baš zna da mijenja raspoloženje kod ljudi koji sve više poprimaju izgled izobličениh riba i nepoznatih morskih specijaliteta.

A ostrvo se više ne traži dvogledom već maskom za ronjenje.

KAD MEDVJED DOSKAKUTA

Lovac je opalio iz puške i samo je čekao da se pojavi ulov. Ubijeni zec je doskakutao do njega i lovcu je bilo prilično jasno da je ubio zeca.

Na isti način su doskakutali i jelen, i lisica, i vuk. Sve je bilo u redu dok jednom do njega nije doskakutao medvjed u kojeg, koliko zna, nije ni pucao.

Ujedno, to je bilo posljednje čega se sjećao.

AUTO KARTA

Šofer je uzaludno pokušavao da svoj kamion popne na vrh planinskog prevoja. Ni karta sa najvećom razmjerom nije pomogla. Učinilo mu se da su putevi nedopustivo uski i od mnogo lošeg materijala.

Svaki put kada bi upalio motor i podmetnuo auto-kartu pod točkove, ova bi se začas razbucala.

Mora da je negdje pogriješio. Ili kamion ne zna da čita kartu, ili su ovdje putevi samo ucrtani.

JEDNO HLADNOKRVNO SAMOUBISTVO

Čovjek kojeg sam tako lako ubio, izvinjavao mi se kasnije što je tom prilikom pokušao da bježi.

„Znao sam“, kaže, „da ste u cijevi imali samo jedan metak, ali to mi nije davalo za pravo da vas požurujem. Time ništa nijesam dobio osim tog jednog jedinog metka u glavu.“

Međutim, čovjek kojeg sam ubio ne zna da sam ja, u stvari, pucao u sebe. I to iz neposredne blizine.

On je, uistinu, imao rupu u glavi i ležao je nepomično, ali to je još uvijek malo govorilo o mojoj smrti, pa sam se nadao da je toga jutra bilo i drugih kandidata za samoubistvo.

Onda su me nagog položili na hladni sto za obdukciju.

Ja se, inače, užasavam hladnoće i sve mi je bilo jasno.

ZABORAVLJENI GOST

Dobrašin je navikao da stalno ima goste. Kuća mu se nalazila nekako na sredini puta između tačke A i tačke B tako da je bio na pravom mjestu da se kod njega napravi pauza za odmor.

Niko se nije zadržavao duže od noćenja. To ga je posebno zbunilo kada se odnekud pojavila petočlana porodica koja nije znala za pravilo „svakog gosta, jedna noć dosta“, pa se baš razbaškarila.

Tako zaboravljena, izgledalo je kao da nema namjeru da napusti Dobrašina.

I potraja to nekoliko godina.

Kad je već ozbiljno počeo da brine zašto mu gosti ne odlaze, Dobrašin slučajno primijeti, po jednoj okrzanoj slojevitoj tapeti, da nijesu oni došli kod njega, nego on kod njih.

Pošto je bilo suviše kasno za izvinjavanja, riješili su samo da zamijene kuće.

DIREKTOR, LILIJAN I VANILIJA

Lilijan se nikada nije udavala. Već joj je pedeseta, ali je jednako bila vitalna i mladolika.

Kao učiteljica često bi se izgubila među djecom, jer je i sama bila majušna. Prilikom obnavljanja gradiva koristila je neke svoje metode, pa je tako bilo i prošle srijede. Zadužila je učenicu Vaniliju da propituje umjesto nje, a ona je sjela na Vanilijino mjesto odakle je mogla da prati tok časa.

I sve bi bilo u redu da, slučajno, u učionicu nije upao direktor škole. Samo je saopštio Vaniliji da poslije časova dođe do njega u kancelariju i nestao.

Ne znajući da ju je zamijenio sa Lilijan, Vanilija, učenica četvrtog razreda Osnovne škole u Tuluzu, našla se na zakazano mjesto, oči u oči sa direktorom.

Ovaj, inače, vječiti neženja, skupio je hrabrost i, najzad, zaprosio Vaniliju.

Vanilija, sva zbunjena, šta je mogla već da pristane na ponudu.

Tako je Lilijan izgubila i posljednju priliku da se uda.

STRAŽARSKO MJESTO

Banjo je stražar jedne beznačajne firme čije ime nije ni važno. Četrdeset godina je na tom mjestu i sutra odlazi u penziju.

Lopov, zbog kojeg je radni vijek proveo stražareći, nije se pojavio. A Banjo je četrdeset godina uredno, iz mjeseca u mjesec, primao punu platu...

Firme bez potrebe prave tolike rashode. Umjesto upošljavanja stražara, na kojeg su potrošili gomilu novca, mogli su da se nagode sa lopovom.

On bi, sigurno, i na polovinu tog iznosa pristao, samo da ih ne dira do penzije.

RETROAKTIVNO

Kriminalac je pobio šestoricu i predao se, ali je, zbog nedovoljno dokaza, pušten.

Prema nalazima sudskih vještaka, na meti nije bilo nikog. Ubijeni su ležali suviše nisko da bi bili pogođeni.

BIFTEK

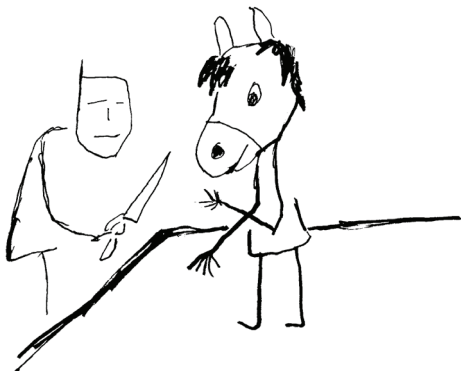
Jedan registrovani kasapin, koji je uredno plaćao porez, toga jutra je obrađivao svog prvog komšiju.

Pomenutog nesrećnika su svi znali po tome što je radio kao konj. Čak su ga tako i zvali.

Ali to nema veze sa kasapinom koji je imao zavidno opremljenu mesaru. Možda jedino to što je inkriminisanog jutra za biftek greškom umjesto konja tranžirao svog komšiju, zaboravivši da mu je konj samo nadimak.

Epilog:

U kasapinovom djelotvorniku nema stavke o upotrebi komšije, pa porez na njega neće morati da plati.

FRULAŠ

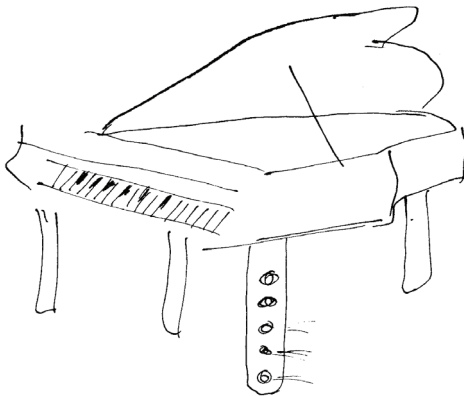
Pošto nije moglo odoka da se procijeni da li u toj državi postoje uslovi za planirani solistički koncert, pribjegli se katastarskom premjeravanju.

Zaključak je da ovaj pijanista tu nema šta da traži jer bi se donošenjem njegovog klavira povrijedio prostor susjedne države za više od jedne oktave.

A onda se pristupilo odvođenju publike klaviru.

Kao u slučaju onog harmonikaša koji je tu trebalo da svira.

A sve je počelo sa frulašem koji je koncert imao ovdje, a van granica – zadnju rupu na svirali.

STJUARDESA – CRNA KUTIJA

Tokom leta prema Kanarskim ostrvima, stjuardesa je izašla da kupi cigarete.

Kako nije dobro zalupila vrata, počeli su da ispadaju putnici.

Da je bar neko od njih koristio sigurnosni padobran, slika ne bi bila toliko beznađežna.

Kada se vratila bez cigareta – jer nigdje na okolnom nebu nije bilo prodavnice – stjuardesa je zapazila da nema ni aviona.

„I ovaj je pao“, pomislila je.

I uvijek joj se to događa kroz istoriju avionskih nesreća, a niko tu da otvori par kioska.

HIJERARHIJA

Miš i mačka su bili mnogo gladni.

Da bi oboje zaboravili na glad, dovoljno je da samo jedno od njih nešto pojede.

Na primjer, mačka miša.

GIMNASTIČAR

Gimnastičar je napravio nekoliko kolutova.

Pošto je bio u žurbi, nije imao vremena da se dočeka na noge pa je ostatak dana proveo na rukama.

Sjutradan je na treningu ispravio grešku. Sad su svi hodali na rukama, osim njega.

KRIMI KOMEDIJE

Zbog loših rezultata u radu, jedna krimi služba se obratila izdavačkoj kući.

Znajući da pisci krimi romana nemaju neriješenih slučajeva, akcija će biti podržana čim sud realizuje kazne počinocima iz literature.

S druge strane, izdavačka kuća će se pozabaviti dosijeima krimi službe.

Prema njima će odmah moći da štampa komedije.

STARICA U SAOBRAĆAJU

Da pređe ulicu, jednoj starici su trebale dvije ture zelenog svjetla na semaforu. To-liko se sporo kretala.

Nesreća je u tome što je bila zaboravna pa se često, na ponovno paljenje zelenog svjetla, vraćala na istu stranu odakle je pošla. Ili bi za autima krenula niz put.

Tada bi je panduri kažnjavali za ometa-nje saobraćaja zbog spore „vožnje“. Ili bi je, tako usporenu, odnosio pauk misleći da se zaustavila ili parkirala.

Bila je to vražja starica, istovremeno su je kačila dva zakona: i onaj o saobraćaju i onaj o pješacima.

SAJAM AUTOMOBILA

Jedan zalutali kupac na sajmu automobila nije se baš najbolje snalazio. Ništa manje uspješno nije prolazila ni jedna dekor djevojka koja je pozirala ispred nebitno kojeg auta. Niko od njih nije znao pravila Sajma pa se desilo da je sa kupovinom auta otišla i zastrašujuće zgodna plavuša.

Par godina kasnije, kupac zaključuje da je prevaren, jer u katalogu stoji da auto raspolaže sa više slobodnog prostora, a mjesto do njega je uvijek bilo zauzeto.

Ona plavuša, dekor djevojka, nije dobila nikakve instrukcije, te se nije ni pomjerala iz auta.

Kako će sve da se završi bogtepitaj.

Uglavnom, auto se dobro pokazao i ne znajući za taj svoj nedostatak.

OTOME KAKO JE KOHOV BACIL IZAŠAO NA VIDJELO

Nekoliko sati prije nego što je Koh riješio da ga otkrije, Kohov bacil je uzaludno pokušavao da smuva svoje vrste ljepšu polovinu. Ova je bila baš zahtjevna, a bacil, koji nije ni slutio da će biti Kohov, očajavao je zbog toga što nije znao kako da je zadivi.

Bacilka je neizostavno htjela da njen izabranik bude neki uspješni, odnosno, poznati bacil; visok, crn i naočit, a ovaj se ni golim okom nije vidio. Onda se slučajno podvukao tu pod jedan mikroskop i gle čuda: u tom trenu ga spazi Koh lično!

O daljoj slavi Kohovog bacila i da ne govorimo. A htio je samo da impresionira svoju bacilku.

Ovu tajnu Koh nikada nije saznao.

ODLOŽENO VJEŠANJE

Neki čovjek je vezao sebi konopac oko vrata i riješio da se objesi.

Njegov kućni ljubimac, bezimena mačak, nervozno je lizao praznu zdjelu.

Mljekadžija je toga jutra bio slobodan.

Čovjek ni do podne nije našao mjesto za vješanje.

Za to vrijeme, njegov mačak je nesmetano uginuo, a mljekadžija se dosađivao negdje u kanjonu Amazona, prije nego što su ga pojeli krokodili.

Čovjek je najzad odustao od vješanja jer očigledno nije bio njegov dan.

PORNOGRAFIJA

Uzrok opadanja proizvodnje gaća i brus-haltera vodi do pjevačice turbo folka koja je zaboravila da se obuče.

Onda je to prešlo u masovnu upotrebu jer ni jedna pjevačica nije htjela da ispadne glupa u društvu ako je riječ o modi.

DŽINOVSKA SANTA LEDA

Na svom uobičajenom krstarenju posada jednog prekookeanskog broda došla je na ideju da iz štosu promijeni pravac kretanja.

Kapetan je baš tada našao da se bavi nekim nebitnim stvarima, pa mu je ta sitnica promakla.

Kada je izašao da kormilarima kaže kako je otkrio da tamo negdje, ko zna gdje, pluta džinovska santa leda i da je dobro što idu u suprotnom pravcu, primijetio je da nema tog dijela broda gdje obično stoje kormilari, da je brod idealno nasukan i da je santa leda, zaista, džinovska.

ODGOVORNOST

Uprkos avionu punom otmičara, let je protekao u najboljem redu.

Da se avion srušio, ko bi im vjerovao da su putovali turistički?!

JELOVNIK PROSJEČNOG VUKA

Poslije jednog uobičajenog gluvarenja po šumama i gorama, izvjesni planinski vuk bio je gladan kao vuk.

Zato što se ne desi da baš uvijek pojede Crvenkapinu baku, sedam jarića ili jagnje koje mu muti vodu, i ovaj put je izvisio.

Kako bi proširio jelovnik, ništa mu nije ostalo već da pošalje ultimatum piscima za još priča o krvoločnom vuku i njegovim žrtvama.

U protivnom, neće se zaustaviti samo na literaturi.

VOLOVI

Oručí njive, seljak se umorio, ali dosta neobično.

Kada je htio da raspregne volove, primijetio je da mu plug dođe nekako pozadi. A tamo su bili i volovi koji su upravljali plugom.

Sada se seljak prisjeća ko je jutros radi parenja zajašio komšijinu kravu.

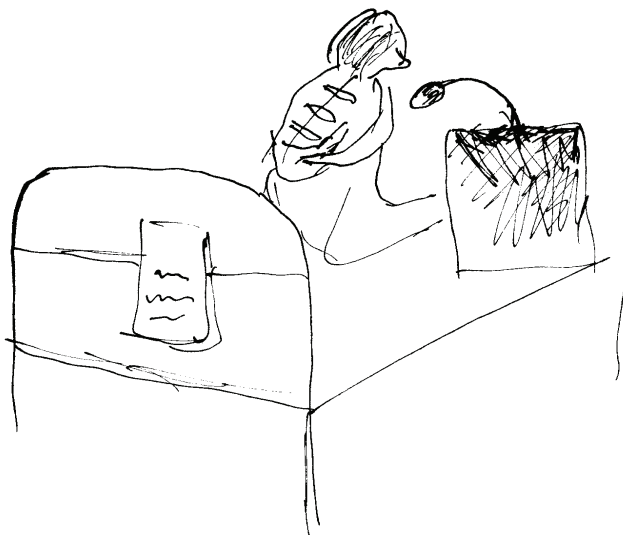
IZ DNEVNIKA JEDNOG LUDAKA

Kao poslanik imao sam žučnu raspravu i, nakon pauze, ponovo sam se uputio prema Skupštini.

Ne vodeći računa o pravcu i dužini kretanja, mora da sam greškom, umjesto u zgradu Skupštine ušao u zgradu psihijatrije, na sasvim drugom kraju grada.

Tu me dočekuju normalno za jednog ludaka, jer sam se tako i ponašao.

Ovdje sam mandat mogao da zadržim, ali, radi svake sigurnosti, ukidaju mi pauzu.

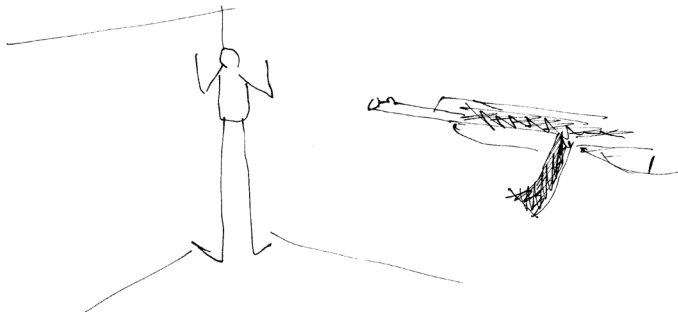
STARAC, EGZEKUTOR I NEKO TREĆI

Na pedeset metara od puščane cijevi stajao je starac leđima okrenut.

Ne zna se da li je nosio bradu i brkove dok nije izrazio želju da se okrene u pravcu egzekutora kazne strijeljanjem, kojem je sada bilo jasno da starac...

I prije nego što je uspio da nam prenese svoja zapažanja, egzekutor je pao kao poklošen.

Mora da ga je upucao neko sprijeda odakle je mogao da vidi i lice starca, tako da nije morao do kraja da isprati egzekutorovu unutrašnju deskripciju.

GLUMAC

Glumac koji je trebalo da igra glavnu ulogu u visokobudžetnom 007 filmu iznenada je nestao.

Producenti su izbezumljeni jer je sa glumcem nestala i filmska klapna. Strahuje se da bi on sada i sam mogao da nastavi snimanje filma što ne bi bilo dobro zbog specijalnih efekata koji bi izostali.

Paranoju je iznenada prekinuo scenograf koji se nečeg sjetio. Naime, scenografija, odnosno okolina, neminovno će poći za glumcem, samo je treba slijediti. I to bi bio najlakši način da se glumcu uđe u trag.

Najprije treba naći pristojnu udaljenost odakle je moguće pratiti kretanje scenografije koja je, u stvari, planeta Zemlja i uža okolina.

TOČAK

Uspón je bio veliki i auto se sporo kretao. U susret mu je nailazio točak nepoznate marke.

Vozač je izbjegao sudar, ali mu je jednako bilo smiješno.

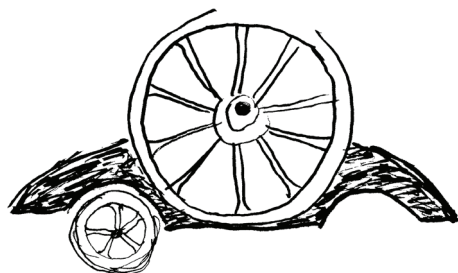
Kada je izašao da odmori, njegov auto je pokleknuo na mjesto gdje fali točak.

Čudno, ali sada je vozač promijenio raspoloženje. Bjesnio je par sekundi, a onda mu se ozarilo lice. Odozgo je tutnjalo bezbroj točkova.

Ovo je masovna pojava, zaključio je.

Zapravo, auta se oslobađaju viška tereta i tako pripremaju za pad u ambis sa vrha nepreglednog kanjona gdje se put naglo završava.

Kakva predusretljivost. Na sve su mislili.

PSIHOLOGIJA MASE

Na Sajmu tehnike svako je mogao da uživa u đakuziju ili električnoj stolici.

Zanimljivo je da za električnu stolicu nije bilo zainteresovanih iako je degustacija oba proizvoda bila besplatna.

Šta znači psihologija mase. Zbog nesvesnog imitiranja jedni drugih, električne stolice zjape prazne.

DAMA U CRVENOM

Dama je pošla niz ulicu i svi su je čudno gledali.

Kada se vratila, htjela je da se istušira. Bilo joj je nejasno, zašto najprije skida donji veš? To je uvijek dolazilo na kraju.

A onda je ukapirala da su jarko crvene gaće sve što je toga dana imala na sebi.

Kakva sramota! Ovo doba godine nije za jarke boje.

UTEMELJENJE BERMUDSKOG TROUGLA

Čekajući dozvolu za ulazak u luku, brod je ukotvljen stajao nasred mora.

Baš na tom mjestu, juče još, odlučeno je da se napravi bermudski trougao.

U početku niko nije znao čemu bi on služio, ali su svi bili saglasni da je tako nešto nužno.

Kada je sjutradan brod tu misteriozno nestao, konstruktori trougla su bili zadivljeni.

Sad je samo trebalo stvar ponoviti sa još kojim brodom, i ako se desi isto, znači – to je to.

KORJENITA EFIKASNOST

Najezdu političara svih profila jedino bi moglo da spriječi njihovo, takozvano, rano otkrivanje. Već zamjenom beba u porodilištu!

IDEALNA CRNA TAČKA

Kola su sletjela s puta u Moraču.

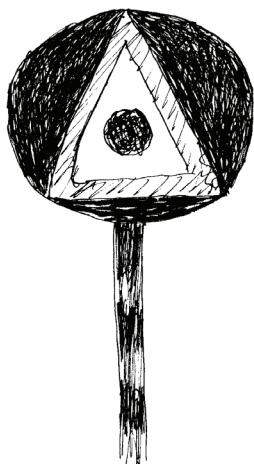
To je bilo uobičajeno mjesto za slijetanje i vijest se rutinski primila.

Sumnju je izazvao tip koji je, iz nepoznatih razloga, izbjegao udes.

Patrola policije ga je stigla kod Manastira Morače i zahtijevala od njega da ponovi vožnju kod inkriminisanog mjesta.

Ovaj je ponovo prošao bez gubitaka, zbog čega su mu „plavi“ oduzeli vozačku dozvolu i strpali ga u pritvor.

Još jedno mjesto je izgubilo status idealne crne tačke.

NOVI MODNI KRIK

Ništa mi toga jutra nije bilo jasno.

Nalazio sam se na hirurgiji, vjerovatno od nečeg operisan, ali nije bilo načina da saznam detalje.

U susjednoj sobi, na intenzivnoj njezi, ležao je neko drugi, mada se ne bih kladio da to, opet, nijesam bio ja.

Kada sam izašao iz bolnice, na svakom koraku sam sretao samoga sebe.

Svi su izgledi da se radi o novom modnom kriku. Ove godine će se nositi moje lice, pa je zavladala masovna histerija.

Samo me čudi, otkud i ja kod plastičnog hirurga? Nijesam valjda do sada bio neko drugi?!

O ZAHTJEVNIM PREDSTAVAMA

Kada se završila predstava, pisca tog komada su odmah strpali u zatvor; glumce povješali, a zgradu pozorišta spalili.

Publika je bila oduševljena, kako radnjom, tako i scenografijom. A posebno specijalnim efektima koji su bili više nego realistični, pa su svi u vatri sagorjeli.

Sjutradan je donesena odluka da se ova, veoma zahtjevna predstava, skine sa repertoara.

JAČINA KROKODILOVOG UGRIZA

Krokodil nije imao pojma da je čovjek kojemu je odgrizao ruku, zapravo, naučnik koji se bavi izučavanjem jačine krokodilovog ugriza.

Tako se desilo da mu je krokodil ujedno i pomogao i odmogao. Jer, ma koliko da su rezultati tačni, postupak neće biti priznat zbog zalaženja u sukob interesa.

ROMEO I JULIJA JUNIOR

Ostajući stihijski bez svojih čitalaca, pisac ljubavnih romana je, najzad, pisao samo za svoju vjernu ljubiu.

I nije morao da objavljuje knjige. Sa svojeg kompjutera je mejlom slao roman u nastavcima svojoj ženi u susjednu sobu.

Nakon pedeset godina sreli su se u pred-soblju da razmijene čaše otrova.

Ili kompjuteri nemaju tu mogućnost, ili su se plašili da se dragocjeni napitak mejlovi-ma ne prospe, tek, sve se dobro završilo.

NATRAGU

Još jedan slučaj je riješen. Ovo je ponovo uzdrvalo Krimi službu kojoj je neko sve više na tragu – čak ne poštuje ni njihove zastarjele slučajeve, već ih uspješno rješava.

Krug oko Krimi službe se sužava i ona bi svakog časa mogla biti privedena.

PRECIZIRANJE DUŽINE

Jedna naša i jedna japanska firma trebalo je udruženo da probiju tunel.

Dogovoreno je da pođu sa suprotnih strana i da se negdje nađu.

Proračunato je da će dužina tunela biti 6 kilometara i 25 i po centimetara.

Poslije isteka tenderskog vremena, taman su se tu i našli: Japanci su sa svoje strane izbušili tih 6 kilometara, a naši onih preciznih 25 i po centimetara.

ZDRUŽENA AKCIJA

Grupa od dvadeset policajaca nalazila se na specijalnom zadatku.

Trebalo je kriminalcima obezbijediti miran prolaz do žrtve, a zatim i njihovu odstupnicu.

Da bi sve išlo po planu, što se žrtve tiče, ona će život dati samo da akcija uspije.

GORILA BEZ NAVODNIKA

Raspisavši oglas za ličnog pratioca, zvanog „gorila“, jedan visoki funkcioner nije ni slutio da će se, između ostalih, na konkurs prijaviti i gorila, vrsta majmuna.

Svaki od kandidata morao je da prođe kroz funkcionerov kabinet ne bi li se ovaj lakše odlučio koga da uposli.

I, kako falsifikat ne može da bude bolji od originala, funkcioner se odlučio za gorilu bez navodnika.

Naravno, sve je ovo bio eksperiment koji je trebalo da pokaže koliko, zapravo, funkcioneri više nagingju pravim majmunima.

KOLAŽIZAM

Preturajući po rafovima, bibliotekar je primijetio da u jednoj knjizi nedostaje desetak stranica.

Srećom, postojale su u susjednoj knjizi, pa ih je otuda prebacio.

Zanimljivo, ali sada ih tamo nije bilo.

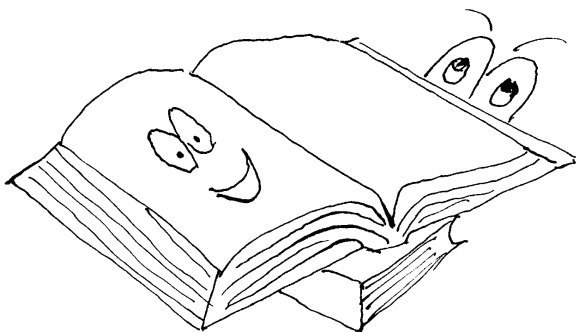
Onda se mašio treće knjige...

Neočekivano se stvorio lančani proces. Čak je morala da bude uključena i susjedna biblioteka.

A onda je epidemija rasla. S njom i knjige s čudnom fabulom.

Bibliotekari sad samo čekaju da se ovo prizna kao novi pravac u književnosti.

Inače, ništa nijesu uradili.

VAŠKE

Gužve u gradskom prevozu često su tolike da putnici bukvalno ne mogu da se pomjere. A glave im se samo sudaraju.

Ovo posljednje je naročito važno za preživljavanje, odnosno produžavanje života domaćih vaški.

U punđi jedne gospođe one su bile prilično uznemirene zbog veoma toksičnog mirisa i bilo im je nužno da brišu odatle.

Ali uslovi za njihov bijeg bili su nezavidni jer se još uvijek sve odvijalo na stanici za bus, gdje nije postojala optimalna gužva za prelazak vaški s glave na glavu. I sve su morale da podlegnu.

Kašnjenje gradskog prevoza u direktnoj je srazmjeri sa migracijama vaški, odnosno njihovom održavanju u prirodi.

Zato Društvo za zaštitu vaški apeluje na gradski prevoz da kašnjenja svede na najmanju moguću mjeru jer bi vaške uskoro mogle biti ugrožena vrsta.

POLARNI MEDVJEDI

Nekoliko medvjeda sa Sjevernog pola uputilo se u svijet. Oni jesu bili polarni, ali im se učinilo da im je potrebno više hladnoće, pa su se dali u traženje takvog staništa.

I baš kada su poslije pola godine htjeli da se vrate iz bezuspješnog istraživanja, nabašali su na nas. Ovdje su, po običaju, međuljudski odnosi bili toliko zahladnjeli da se to i u vazduhu osjećalo.

Polarni medvjedi ništa hladnije nijesu doživjeli. Tu su i ostali.

PROLAZNA LJEPOTA

U Srednjoj sam bio pretjerano lijep i, dok me to ne prođe, riješio sam da budem žensko.

Ovo je, zatim, uzrokovalo da ne služim vojsku i da me ne ubiju na straži kao što mi se, inače, desilo.

Moja ljepota je, izgleda, bila prolazna u najgorem trenutku.

POREZ NA ŠTIMOVANJE

Uveden je porez na štimovanje gitare. Iznosi dvije novčane jedinice. Plus šest jedinica za skidanje i postavljanje žica.

To skidanje i postavljanje žica nema veze sa štimovanjem, ali ima sa uvećanjem poreza.

Strašno je kako se u praksi malo vodilo računa o nepotrebnom postupku.

Naravno, ljevaci plaćaju duplo! Ne zato što im stereo zvuk zanosi s desna u lijevo, već zbog toga što su im uši kao na glavama dešnjaka: lijevo s jedne, a desno s druge strane.

STRUČNJAK

Gomila ljudi se okupila oko neke stvari.

Satima su je gledali i ćutali.

Prvi koji je htio da odustane, slučajno ju je dodirnuo i rekao „pardon“.

Odmah su ga proglasili stručnjakom za tu stvar.

USTOLIČENJE SMRTI

Djevojčica od petnaest godina bila je žena u poodmaklim godinama kada je najednom prestala da stari. Otkriće se brzo našlo na meti interesovanja. Kad je zabilježen drugi slučaj, očevici su bili sigurni da je riječ o nečemu. A onda su to nazvali – smrt. Možda su namjeravali da pojava bude privremena, ali, pošto je naziv ostao, nijesu htjeli da zatežu.

KO SMO SAD MI

Imao sam dva dobra druga sa kojima bi razgovor tekao kao mlijeko. I uvijek bi nam zasmetalo kada bi neko mijenjao temu, jer je postojala opasnost od narušavanja jedinstvene harmonije u komunikaciji. A kada bi stvar krenula po zlu, pretvarali bismo se u likove naših neprijatelja i, savršeno ih oponašajući, svađali bismo se do mile volje. A onda bismo se vraćali sebi i sve bi, ponovo, bila pjesma.

Dok jednom nijesmo zaboravili da li smo se vratili ili ne. Sada, kada se sretnemo, ne znamo šta nam je.

POUZDANI POKOJNIK

Prilikom jednog sprovoda pokojnik je zatečen u kovčegu. Bio je mrtav, ali ne i bespomoćan u smislu da ga neko ugrožava. Nije mu smetala ni muva koja ga nervira jer se plašio da će instinktivno napraviti grimasu. Volio je pokojnike na koje možeš da se osloniš: kad jednom vide da im više nema mrdanja, to je amin.

VIRUSI I DONORI

Bolesnik od sinoć, umro je već jutros. Ovo su nove metode za istraživanje otpornosti virusa u neživom organizmu. Za ovaj poduhvat prijavljeno je nekoliko donora sopstvenog života. Ustanovljeno je da virusi, ubrzo nakon smrti osobe u kojoj se nalaze, i sami uginu. Društvo za zaštitu virusa ubrzo je reagovalo pa je njihovo ubijanje na ovaj način zaustavljeno.

I sve bi bilo u redu da se nijesu pobunili donori koji su voljni da za nauku život daju. Sada se očekuju dobrovoljci koji bi prihvatili viruse iz donora, a onda ovi šta god hoće.

KAMEN I PAR CIPELA

Čovjek je izuo cipele, objesio kamen oko vrata i skočio u nabujalu rijeku.

Slučajni prolaznik je dotrčao i dobacio mu cipele. Zatim je slučajni prolaznik razmišljao o zarobljenom kamenu oko vrata onog nemarnog čovjeka. I on se uredno izuo i bacio u talase.

Čovjek se već bijaše pravilno udavio i sada je trebalo spašavati kamen.

Lomatajući se kroz bujicu, slučajni prolaznik se i sam udavio, ali je u jednom momentu uspio da oslobodi kamen.

Radovao se što je mogao da registruje svoje posljednje humano djelo. Jedino što mu neće biti poznata reakcija kamena na sve to. A spašen je i jedan par cipela ako se sjećate.

CIPELICA

Na jednom balu ispala je desna cipelica.

Uzalud je princ tražio lijevu da ih spari – djevojka je imala samo jednu nogu!

Kad pronađe cipelu, znaće i koju.

DOŽIVOTNA KAZNA

Nekoliko zatvorenika sa doživotnom kaznom prebačeno je iz jednog zatvora u drugi. Isto toliko njih je iz drugog zatvora prebačeno u treći, iz trećeg u četvrti, i tako redom.

Kako je ova praksa nastavljena, a s obzirom na to da su zatvori raspoređeni u krug, zatvorenici su namjerali da se sve brže kreću.

Ako bi dostigli brzinu svjetlosti, doživotna kazna bi im trajala samo jedan dan. Za one sa kraćom kaznom obezbijeđen je katapult.

RUŽNA NAVIKA PRITEKLA U POMOĆ

U akciji čišćenja školskog dvorišta svi smo imali zaduženja. Meni je pripalo da sredim školu.

I tek kad sam je zametnuo, primijetio sam da je kanta za đubre prilično mala da bih u nju u komadu ugurao cijelu školu, pa sam je samo bacio kroz prozor.

FORMIRANJE SKUPŠTINE ILI LUDILO KRALJA MIMIOA

Nakon što je poslužio svrsi na svim mogućim ratištima, Mimio je, onako polovan i izbezumljen, otpremljen kući.

S obzirom na količinu ludila koju je tom prilikom stekao, mogao je, bez ikakve projekcije, sebi da obezbijedi mjesto u bilo kojoj duševnoj bolnici. Otimali bi se oko njega koliko je bio lud.

Ali je, ipak, završio kao predsjednik države. Nikom drugom nije padalo na pamet da se prihvati nečeg što ima veze sa normalnima.

Izbacivši ljekare i tehničko osoblje, Mimio je ubrzo duševnu bolnicu, sa sve pacijentima, konstituisao kao Skupštinu.

I danas ona radi na tom principu.

MASKENBAL

Ubica je na recepciji naručio buđenje u sedam da bi na vrijeme stigao da likvidira jednog nepoznatog visokog funkcionera.

U hotelu u kojem je odsjeo uveliko je te kao tradicionalni maskenbal.

Kada se recepcioner našao u sobi ubice, ovaj je prilično tvrdo spavao. I da ga ne bi probudio, u njega je pucao iz pištolja sa prigušivačem.

S druge strane, maskenbal se dobro odvijao, a kao najzapaženije maske izdvojili bismo tjelohranitelja prerušenog u ubicu, ubicu u visokog funkcionera, recepcionera u tjelohranitelja, dok se visoki funkcioner odlično snašao u ulozi recepcionera. Samo nije znao da je i ubica učesnik maskenbala, pa je uredno upucao svog stvarnog tjelohranitelja.

Kada je visoki funkcioner ljubazno zatražio nazad svoju garderobu, stvarni ubica više nije imao dilemu koga treba da ubije.

POSLJEDNJE ISKUSTVO ROBERTA NIMANIJA

Kada su me izveli na strijeljanje – ne znam zbog čega – zahtijevali su od mene da se ne pomjeram jer nemaju dovoljno municije i sve je trebalo riješiti, eventualno, jednim hicem.

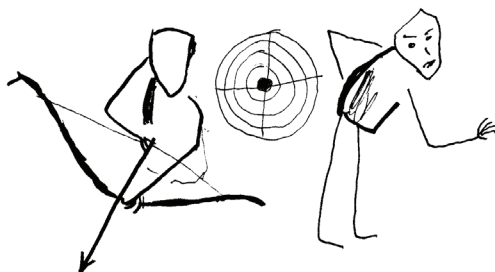
Moja posljednja želja je bila da me gađaju u leđa, što mi je i udovoljeno.

Rekli su da će da nišane pravo u srce i ja sam nepomično čekao metak.

Umjesto jednog, uslijedila su četiri hica.

I dalje sam stajao na nogama, a rane po leđima su baš pekle. Da bih izbjegao nepotrebne bolove, morao sam da im sugerišem da gađaju više lijevo.

Eto čega se nijesu sjetili: kad se okrenem leđima, moje srce je i sa moje i sa njihove lijeve strane.

DVOBOJ

Na dvoboj kod OK korala dojahao je sam konj. Kauboj je u žurbi zaboravio da ga pojaše. Ili tako nešto.

Njegov protivnik nije imao potrebe za konjem jer je tu živio.

Kad je vidio da od dvovoja neće biti ništa, pojahao je praznog konja i odjurio na zapad.

Međutim, i ovdje je konj dojahao sam.

Žarko sam želio da saznam šta se događa pa sam i sam pojahao konja...

PRAZNA PRIČA

BELEŠKA O PISCU

Perica Jokić je rođen 11. aprila 1962. godine u Vitini.

Još u osnovnoj školi je ispoljavao naklonost ka pisanju zbog čega postaje aktivni član literarne sekcije. Već u srednjoj školi se afirmiše kao pisac od dara, uglavnom pišući dramske tekstove, satirične priče i aforizme. U Gimnaziji, na insistiranje profesora srpskog jezika, svoje pismene sastave redovno čita po drugim odeljenjima. Međutim, nakon prelaska u drugu srednju školu (što je omogućavalo tadašnje usmereno obrazovanje), u trećem razredu dobija novog profesora. Stvar se na kratko „komplikuje“ i ovde na prvom pismenom zadatku dobija jedinicu preko cele strane u vežbanci, uz obrazloženje da to nije njegov rad. Trebalo je da čeka sledeći pismeni zadatak kako bi uverio profesora u svoj talenat. Tako je sa petnaest godina napisao i svoju prvu dramu Doručak za Emu koju, prilagođenu novom vremenu, objavljuje tek dvadeset godina kasnije.

Osnovnu i srednju školu je završio u Ivangradu (današnjim Beranama), a Filološki fakultet u Prištini, na odseku za srpski jezik i književnost. Na prištinskim studijama je zapažen u književnim krugovima i u zborniku studentskih radova „Iz istog korena“ (1995) biva zastupljen sa tri priče.

U sezoni 1977/78 pohađa muzičku školu, odsek za klavir, u klasi profesorice Biserke Zarić.

Zajedno sa još dvojicom beranskih entuzijasta, u okviru Udruženja nezavisnih pisaca, osniva izdavačku kuću „Živa knjiga“, nakon čega pokreću list za učenike „Đetić“. U svom kraćem postojanju, „Živa knjiga“ uspeva da objavi i jednu knjigu, upravo dramu Lift Perice Jokića.

Krajem devedesetih godina uređuje stranice Satira, humor i obrnuto u beranskom magazinu Beranske novine.

Osim što je aktivan u književnom stvaralaštvu, Perica Jokić se uspešno bavi slikanjem, u prvom redu pointilizmom kojim se predstavlja beranskoj publici na zajedničkoj izložbi „Beranci Beranama“, sredinom devedesetih godina dvadesetog veka.

Na Radio Beranama imao je autorsku emisiju „Usijane glave“ (po ugledu na Minimaksov TUP-TUP u kojem se pojavljivao deset godina sa više od trista aforizama, o čemu svedoči njegova knjiga Tačno u podne).

U Pešcima je 1994. i 1995. organizovao dva tradicionalna Festivala za netalentovane pevače i antisluhiste, uz učešće velikog broja interpretatora iz Srbije, Crne Gore i Slovenije.

Radio je osam godina kao novinar i snimatelj podgoričke MBC Televizije. U tom periodu je za njihov dnevnik napravio preko četiri stotine priloga iz Berana, kao i šezdeset polusatnih emisija o ovom gradu.

Član je Društva književnika Beograda od decembra 2015.

Avgusta 2016. eksperimentalno uvodi novi vid

satiričnog izražavanja kojem pronalazi adekvatni termin – perigram. Perigrami već odmah izazivaju interesovanje i bivaju veoma dobro prihvaćeni. Previde se na makedonski jezik i dospevaju na elektronski tabloid Strumicaonline. Već u septembru, perigrami se pojavljuju i u štampanom izdanju, u vodećem časopisu za humor i satiru, u Ježu, zatim u Književnom pregledu, knjizi Aforizmi i aforističari, sajtu Etna, časopisima Razbibriga, Enigmatika...

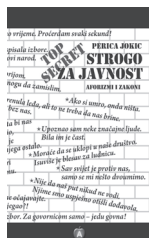
Perica Jokić je zastupljen u mnogim antologijama i zbornicima: *Iz istog korena* (1995), *Ko je ko u našem humoru, satiri i karikaturi* (1998), *Tačno u podne*, antologija radio aforizma (1998), *Antologija svetskog aforizma* (1998), *Zbornik prvog festivala aforističara Jugoslavije* (1998) *Vrag i šala : 50 godina srpskog aforizma* (2000), *Azbučnik srpskog aforizma* (2008), *Biseri balkanskog aforizma* (2010), *Mudrost Evrope* (2011), *Antologija ex-YU aforizama* (2011), *Afoteka, almanah aforističara* (2012), *Hilandar* (2013), *Nušić po drugi put među Srbima*, satirične priče (2013), *Književne vertikale* (2014, 2015, 2016), *Goli život u umetnosti* (2014), *Na vrhovu na vulkanot*, panorama na erotski aforizmi (2015), *Fosilni zapis* (2015), *Žubori sa Moravice*, najlepše ljubavne pesme (2015), *Osinjak*, almanah aforističara (2015), *Budenje na petelot*, ilustrirani erotski aforizmi (2016), *Jedan za sve*, knjiga srpskog aforizma (2016), *Aforizmi i aforističari 16* (2016), *Književni pregled* (2016), *Susreti sredom* (2016)...

Objavljivao je u novinama: Ekspres politika, Huper, Zbornik lige duhovitih, Golać, Potpis, Jež, Sloboda, Novi dani, Beranske novine, Srbobran, Enigmatika, MaksMinus, Večernje novosti, Arena 92, Razbibriga, Penzioner, Ilustrovana politika...

Prevođen je na ruski, engleski, slovenački i makedonski jezik.

Dobitnik više nagrada na polju književnog i likovnog stvaralaštva.

Objavio knjige:

SADRŽAJ

ALKO TEST**	70
AUTO BEZ GARAŽE*	52
AUTO KARTA**	125
BAJKA*	117
BAZEN*	88
BAZEN 2**	89
BIJEG OD PROMAJE**	37
BIFTEK**	130
BLIZANCI***	56
BOLI GA UVO***	96
BUJNA PLAVUŠA U BIJELOM MANTILU*	104
VAŠKE*	153
VETERINAR, KRAVA I STOLICA**	65
VIRUSI I DONORI**	157
VISOKOKALORIČNI LJUDOŽDERI***	68
VODENI KREVET**	76
VOŠTANA FIGURA**	43
VOLOVI**	139
VODA U KAMENU**	111
VUK I DVIJE CRVENKAPE*	75
VUNENE ČARAPE I VUNENI PRSLUK*	124
GIMNASTIČAR**	133
GLUMAC*	142
GOBLEN**	115
GORILA BEZ NAVODNIKA*	151
GRMLJAVINA I GROMOVI***	50
DAMA U CRVENOM**	144
DVA MARKA I NOGA U GIPSU**	58
DVOBOJ***	163
DESET ZBUNJENIH POLICAJACA**	80
DESETI BARITON**	114
DIGITRON NE POMAŽE DVAPUT*	108
DIREKTOR, LILIJAN I VANILIJA*	128
DOMAĆA AŽDAJA*	50
DOJENJE***	101

DOŽIVOTNA KAZNA**, 159
ĐAČKI PROBLEM BROJ 1**, 25
EVAKUACIJA**, 99
EPIDEMIJA LUDILA*, 27
ŽENA BEZ ŠMINKE***, 69
ŽUTA KUĆA*, 110
ZABORAVLJENI GOST*, 127
ZAKAZANI TERORIZAM ***, 87
ZVONO***, 86
ZDRUŽENA AKCIJA**, 150
ZEMLJINA TEŽA KAO MODA*, 44
ZIDAR I KRIMINALCI**, 35
IDEALNA CRNA TAČKA*, 146
IZ DNEVNIKA JEDNOG LUDAKA***, 140
IMA LI ŽIVOTA POSLIJE SMRTI*, 30
ISKUSTVA ROBERTA NIMANIJA*, 84
JABUKA OTROVALA PITONA*, 18
JAČINA KROKODILOVOG UGRIZA***, 148
JEDAN ZIMSKI TRENUTAK**, 53
JEDNO HLADNOKRVNO SAMOUBISTVO*, 126
JEDNOGA DANA ISJEĆIĆU TE NA KOMADE***, 103
JELOVNIK PROSJEČNOG VUKA*, 139
KAD MEDVJED DOSKAKUTA*, 125
KAKO SU NASTALI UPOREDNICI I PODNEVCI*, 85
KAMEN I PAR CIPELA*, 158
KLIKER I KOSMIČKA PRAŠINA**, 118
KO SMO SAD MI*, 156
KOLAŽIZAM**, 152
KOMPAS**, 60
KONJ MILOŠA OBILIĆA?*, 77
KORJENITA EFIKASNOST**, 145
KOSOVKA DJEVOJKA**, 45
KRAVA SKRETNIČARKA**, 54
KRAJ PRIČE**, 81
KRIMI PRIČA*, 113
KRIMI KOMEDIJE**, 133
KROKODILI I ZUBARI*, 73
KRČMARICA I PIJANCI***, 22

KUM RUZVELT*, 59
LAJKOVAČKA PRUGA*, 109
LOVAČKA PRIČA**, 55
LOŠA PROCJENA***, 89
LJUBAVNIK, PILOT ILI GENIJE?*, 118
MAZ-MAN***, 81
MAGLA**, 49
MALI MRAV*, 95
MASKENBAL**, 161
MAČKA U DŽAKU***, 48
MEMOARI JEDNE REKVIZITE***, 36
MILICA I NJENO STADO*, 71
MODNI HIT**, 43
MOLERI KOJI NE OSTAVLJAJU FLEKE*, 66
MONA LIZA SA OSMJEHOM MONIKE*, 107
NA TRAGU**, 149
NAJDUŽI VOZ NA SVIJETU*, 72
NAKON KOME**, 36
NELOGIČNI VOZAČ*, 116
NEPAŽNJA*, 79
NEPOZNATI PUT**, 46
NOVI MODNI KRIK*, 147
NJUTN SPAŠAVA GRAVITACIJU***, 102
O ZAHTJEVNIM PREDSTAVAMA*, 148
O MALTAZAREVOJ NEVAŽNOSTI POSTOJANJA*, 42
O TOME KAKO JE KOHOV BACIL IZAŠAO NA
VIDJELO*, 136
O TOME KAKO JE NAKO ZAMALO USPIO*, 119
OBLAKODER**, 32
OVCE I BRODOVI*, 34
OVCE MARATONCI**, 123
ODGOVORNOST**, 138
ODLOŽENO VJEŠANJE**, 137
OPERACIONI STO***, 23
OPRAVDANO KIKSANJE*, 122
OPRAVDANA TUČA*, 64
OSMA SMRT**, 98
OSMI DAN U NEDJELJI***, 63

OSTAVKA***, 94
ODŽAČAR**, 100
PINGVINI I HOR JEVREJA*, 28
PLANETA X**, 24
PLASTIČNA HIRURGIJA*, 106
PLIMA**, 124
POBJEDNIK***, 91
POVRATAK VIRUSA*, 67
POGREŠAN VOZ*, 105
POZORIŠTE**, 41
POLARNI MEDVJEDI*, 154
POREZ NA ŠTIMOVANJE**, 155
PORUKA U BOCI**, 56
PORNOGRAFIJA**, 137
POSLJEDNJA ETAPA**, 109
POSLJEDNJE ISKUSTVO ROBERTA NIMANIJA*, 162
POTENCIJALNI PRONALAZAČ*, 96
POTOP ZA CRNE DANE*, 46
POUZDANI POKOJNIK***, 157
PRAVI PUT**, 35
PRAVILA PLUTAJUĆIH BOVA***, 95
PRAZNA PRIČA***, 164
PRVI DOKTORAT***, 19
PRVI HOD PO ZEMLJI*, 29
PREDIZBORNA KAMPANJA**, 73
PREKOOKEANSKI BROD I ŠESNAEST LUKA**, 121
PRECIZIRANJE DUŽINE*, 150
PRITOKA**, 71
PROLAZNA LJEPOTA***, 154
PSIHOLOGIJA MASE**, 144
PUT BEZ POVRATKA**, 93
PUCANJ I SMRT*, 100
RADARSKA KONTROLA**, 26
RAM ZA GOLU POZU*, 101
RASIJANI PROFESOR*, 61
RASIJANO ŠKOLSTVO*, 57
RATNA SREĆA**, 30
REINKARNACIJA*, 120

REKONSTRUKCIJA**, 41
RETROAKTIVNO**, 129
RIBE SA GRANA*, 37
RIBLJA GOLGOTA*, 20
ROBERTOVA PRVA EKSKURZIJA*, 112
ROMEO I JULIJA JUNIOR**, 149
RUŽNA NAVIKA PRITEKLA U POMOĆ***, 159
SAJAM AUTOMOBILA*, 135
SVE ZA LJUBAV*, 83
SVEČANO OTVARANJE PROVALIJE**, 32
SMS AUTO PARKING***, 27
SPASILAČKI ČAMCI ZA NEPLIVAČE***, 82
SPODOBA I VAMPIR**, 21
STARAC – MORSKI PAS**, 51
STARAC, EGZEKUTOR I NEKO TREĆI***, 141
STARICA U SAOBRAĆAJU*, 134
STVORITELJ***, 17
STJUARDESA – CRNA KUTIJA**, 132
STOLAR I LIMAR*, 115
STRAŽARSKO MJESTO*, 129
STRUČNJAK**, 155
SUVA DESTILACIJA*, 31
SUDSKI EKSPONATI**, 108
TAJNA VEČERA***, 20
TERASA*, 92
TESTAMENT***, 82
TJELOHRANITELJ**, 74
TOČAK**, 143
TRAVEL AGENCIJA KOLING***, 49
TRI KOLJENA**, 48
TRI REKORDA I JEDNADISKVALIFIKACIJA**, 38
TRIKOVI KOJI ŽIVOT ZNAČE*, 47
TURISTIČKI OBILAZAK*, 40
UKUS LAVA TOLSTOJA*, 33
UPECAJ I PUSTI**, 94
UPOTREBA ČOVJEKA OD STRANE FLAŠE*, 51
UPRAVNI ODBOR*, 39
USISIVAČ**, 26

USPOSTAVLJANJE SNIJEGA***, 62
USTOLIČENJE SMRTI***, 156
UTEMELJENJE BERMUDSKOG TROUGLA*, 145
FILMSKI SCENARIO ZA RATNI PLAN*, 90
FORMIRANJE SKUPŠTINE ILI LUDILO KRALJA
MIMIOA*, 160
FRULAŠ**, 131
HELIOCENTRIČNI SKANDAL**, 105
HIJERARHIJA**, 132
HIPODROM I SKUPŠTINA**, 45
CIO SVIJET – JEDNA ISKOPINA**, 97
CIPELICA**, 158
CRNI AUDI***, 78
ČAS MOKRA A ČAS SUVA*, 23
DŽINOVSKA SANTA LEDA**, 138
ŠIRENJE DJELATNOSTI**, 39
ŠTAMPARSKA GREŠKA***, 99

*

**

*ISKUSTVA ROBERTA NIMANIJA, 2014.

**OGLEDI ROBERTA NIMANIJA, 2015.

***SAZNAJJA ROBERTA NIMANIJA, u pripremi

Perica Jokić
IZRAZITO DOBRE PRIČE

Izdavač:
„Alma“, Beograd

Za izdavača:
Đorđe Otašević

Recenzenti:
Milan Beštić
Bojan Rajević

Fotografija:
Mihajlo Jokić

Štampa:
Presing, Mladenovac

Tiraž:
200

ISBN:
978-86-7974-470-8

Štampanje knjige pomogli:

Dragoslav Dado Šćekić, Budo Dabetić, Žarko Raičević,
Dobrašin Lalević, Vuko Todorović, Slobodanka Ivanović i
Bogdan Fatić.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-36

ЈОКИЋ, Перица

Изразито добре приче / Перица Јокић ; избор прича
Милан Бештић ; илустрације аутор. – Београд : Алма,
2017 (Младеновац : Пресинг). – 176 стр. ; 21 цм. –
(Библиотека Хумор и сатира / [Алма] ; књ. 134)

Тираж 200. – Белешка о писцу: стр. 165–168.

ISBN 978-86-7974-470-8
COBISS.SR-ID 231616524

Priče Perice Jokića počinju sasvim alogičnim situacijama i on se u nastavku ponaša, tačnije njegov pripovjedač, kao da je sve u redu i mi kao čitaoci prinuđeni smo da to tako primimo.

Atmosfera u pričama Perice Jokića u potpunosti je kafkijanska: na neobičan poredak u svijetu, reaguje se bez uzbuđenja, na kaos se gleda kao na redovno stanje.

Izokrenutost se često pojavljuje kao svojstvo slike svijeta.

Bojan Rajević

